

14/2/2020

-1-

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ①

Ο Τ θέλει να εξοφλήσει τον χρέος του Ε υποβοηθώντας τον στο καζίνο. Τον υποβαθμίζει όμως τον τραυματίζει. Κάποιοι περαστικοί εδωπούν το αδυνάτο, το οποίο τον μεταφέρει στο νοσοκομείο. Ο οδύτης Ζ καταπονημένος και ο τρ. βάρδιά του δε βλέπει το κόκκινο χανάρι με αποτέλεσμα τη σύγκρουση με πηγάδι χορτήρι που παραβία το αδυνάτο. Αποτέλεσμα είναι να πιάσει ο Ε επιτόπου, στον τόπο του σπυρίματος.

→ Ευθύναν ο Τ για ανθρωποκτονία με δόλο του 299 ΠΚ;

① Η πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει πρόσωπα έρευνα (αυτοπύρκα) έχει συνειδητά μετά τον έκτακτο και αμέσως πρόβλεψε έπρεπε δύνα ο υπαίτιος του αδύτου δυστυχώς.
 46 § 1 ΠΚ → δε μπορούμε να αρεστούνε στο ότι κάποιος είναι υθικός αυτουργός. Η ηθική αυτουργία προϋποθέτει κη έγκλημα.

② Από αυτοπύρκα του αδύτου και εμδον δεν έχουμε μόνο υθικό αυτουργό θα κρίνουμε τη συρρέτοχή.

→ Ξεχωρίζει πάντα απ' το υθικό αυτουργό της πράξης.
 ③ Από τον εξαρτημένο αδύτου → για να έχουμε συρρέτοχή χρειαζόμαστε μία τελικώς αδίκη πράξη του ④ ΠΚ.

αφορά την κύρια αδίκη πράξη
 (εμδον δεν υπάρχει δός άρθρου του αδίκου).

Φυσικός αυτουργός → όχι εξαρτημένοι εξαρτητικότητα.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ [① Φυσικός αυτουργός όχι εξαρτημένοι
 ② Αλλοι αυτουργοί (συναυτουργοί / παραυτουργοί)
 ③ Αλλοι συρρέτοχοι (συνεργοί) → έχει καταρμίδι η διάκριση μεταξύ άρθρου και απλής συνέργειας)

-2-

ΑΠΟΛΕΙΨΑ → εἴναι ἔχοντε τελευτωτικά ἀδική πράξη μπορεί να υπάρξει συρρετοχή,

ή απόπειρα είναι κύρια, τελευτωτικά ἀδική πράξη ~~πρέπει~~ ἄρα ἔχει το minimum που χρειάζεται για τη συρρετοχή.

Το θέμα των συρροών πρέπει τελευτωτικά για να καταλήξουμε στη συρροή πρέπει να έχουμε καταλήξει στις αξιολογικές πράξεις.

Εδώ πρέπει να εξετάσουμε την αδική υπόστασή του.

→ (Α) <u>Αντικειμενική υπόσταση</u>→ <u>Υποκειμενική υπόσταση</u>	} <u>Ειδική υπόσταση του εγκλήματος</u>
→ (Β) <u>Αδίκη</u>	
→ (Γ) <u>Καταλογισμός</u>	
→ (Δ) <u>Αξιόπληρο</u>	

ⓐ ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΟΣΤΑΣΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

↳ Αντικειμενική υπόσταση → "ὅποιος - σκοτώνει - ἄλλον".

"Θάνατος": ἔχουμε το θάνατο κάποιου προσώπου, ὁ το αποτέλεσμα του 299πκ (ἐγκλημα βλάβης και αποτελέσματος), ἄρα αυτή η προϋπόθεση υπάρχει.

↳ Αντικειμενική ενέργεια: (ποινικά ενδιαφέροντα συμπεριφορά)

"ὅποιος" → κοινό ἐγκλημα, τελεῖται από οποιονδήποτε, ο Τ είναι οποιονδήποτε.

↳ Αποκλειστική ενέργεια: μεταξύ πράξης και αποτελέσματος. Βατα εγκλήματα αποτελέσματος.

• ΘΕΣΤΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΤΗΤΑΣ ΣΤΟ ΠΟΙΝ. ΔΙΚΑΙΟ

Κρατούμε είναι η εξάρτηση του καθήκοντος των όρων όπου καθελί θεωρείται (όρος) όταν εἴναι τον απαιτούμενο, δεν επέρχεται το αποτέλεσμα. "conditio sine qua non"

17/2/2020

-3-

Αν ακολουθούσαμε τη θεωρία αυτή, τότε στο επίπεδο του απειώδους συνδέσμου, υπάρχει απειώδης συνάφεια.

• Επιχειρημα κατά της θεωρίας αυτής → αν αυτής της άποψης π.χ στο παράδειγμα του Αδάμ 6 της Εύας αταύνε και οι δύο έξιβου για όλα. Π' αυτό αταύνεται περιορισμός της θεωρίας.

Μετά την κατάταξη του απειώδους συνδέσμου εξατάλουμε τον - "Αντικειμενικό καταδομικό" → θεωρία που έρχεται

πρά την κατάταξη της απιότητας και περιορίζει
• τη θεωρία του ισοδυνάμου των όρων. Αυτοί που την υποστηρίζουν ακολουθούν διαχωρετική πορεία από αυτούς που δεν την ακολουθούν.

Καταδομώμε αντικειμενικά μια πράξη σε κάποιον. Εάν

• δεν καταδομώμε η πράξη στον Τ γιατί ο θάνατος δεν επήλθε λόγω της πραγματικής του κινδύνου που αυτός έφερε.

κρίτήριο δεν τοπικό & χρονικό αλλά βυστατικό
ακού έκαυε πραγματοποιεί ενός κινδύνου για τον οποίο δεν έχει ευθύνη.

Αν δεχόμαστε αυτή τη θεωρία → δεν πληροῦται η αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος β' αυτό και λέγεται "αντικειμ. καταδομικός".

→ Θεωρία αντικειμ. καταδομικού → Ανδραγαθίες, Χωραυός

→ Κρατούσα → Εξέταση υπο κερ. υπόστασης.

Ανατάται δόξα κάθε βαθμού, ακόμα και ευδεχόμενος. Ήθελε να τον σκοτώσει, αλλά πια πρε πυροβολικό στο κεφάλι, τα υπόλοιπα δεν τα είχε καν βρεθεί.

Πάτω περί την απιαση διαδομή (πραγματική)

• δείνει το γνωτικό και άρα και το βουλητικό στοιχείο ως προς τη συρρεκρινένη διαδομή.

Εάν επόρυνες δεν πληροῦται η υποκειμ. υπόσταση του εγκλήματος εν τέλει.

-4-

- Δεχόμαστε την ύπαρξη αρέτας;
↓
Πότε η άρνηση δόλου δεν
συνίστα σε αρέτα αλλιώς είναι
Εδώ, όπως δε δίνεται κανένα στοιχείο για αρέτα.

- Υπάρχει οποιαδήποτε ελπίδα του T,
↳ απόπειρα ανθρωποκτονίας

ΥΛΗ

- ~~Γεν. Ποιν. + Συρροδ.~~
- ~~Κατά Ζώνη / Γωρ.~~
ακαρ. / ιδιοκτησίας /
περίουσιου / ηθιστορ.
- ~~Ποιν. κώδ.~~ : όσα
του Ε' εζορ. Θ
ένδικα νέσα.

↓
(Οχι) κατά τις
τιμές

24/2/2020

-5-

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ②

Ο Α αποφ. να πετάξω σε αυστία στην Τράη. Ματά από πορτρέτων των υπολοίπων πετών με ομάδα, εφοδισμ. με πυροβόλο στυάρι για περίπτ. ανάγκη για να αντιμετωπ. «τυχόν αποπάρει αντίστασης». Κατά την τέλεση ο υπάλληλος ④ επιφέρει να αμείψει το θύμα, ο Α τον χτυπά στο κεφάλι καταβάλλοντας προβλήματα να τον χτυπήσει «όσο χρειάζεται για να μη γυρίσει στο κυρπί». Για το λόγο αυτό δει τον χτύπη με το «μυτερό τμήμα του στυαριού». Βεβαίως μωρής ότι και το χτύπημα με την επίθεση επιμένει του στυαριού που του καταφέρνει είναι δυνατόν να επιφέρει το θάνατο του γ αλλά ελήψα έντονα ότι αυτό δε θα συμβεί. Ατυχώς μετά από λίγο ο γ πεθαίνει λόγω του χτυπήματος. Αξιόποινο του Α.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

① Εντοπισμός των εγκλημάτων που μπορεί να μας ενδιαφέρ:

- 380 → ΛΗΣΤΕΙΑ
- 299 (i) → ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑ
- 311 → ΘΑΝΑΤΟΦΟΡΟΣ ΣΩΜ. ΒΛΑΒΗ
- 302 → ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑ ΕΞ ΑΜΕΛΕΙΑΣ

② Ασχολούμαστε πρώτ με τα πρόσωπα που μας ζητάει το πρακτικό.

③ Εντοπισμός του κοινού σφύρου που θα οδηγήσει στην επίλυση με σωστής διατάξεις (π.χ. αν έχουμε δολοφ. (i) απέναντι).

(συγκεκριμένα)
(οχι γενικό δολοφ.)

Εδώ το κρίσιμο στοιχείο είναι το «χτύπημα «όσο χρειάζεται για να μη γυρίσει στο κυρπί» → (α) αντιστοιχεί ο ανθρωποκτώνος/ δολος α' βαθμού και ο ανταγκωνισμός β' βαθμού.

→ Το έγκλημα του (311) (ήμε και του 302) μπορούν να μεταφω-
θούν ~~μόνο~~ ^{εξ} ~~απλά~~ ^{απλά} (21 πκ) (68 πκ)

→ ΔΙΑΚΤΙΣΗ ΕΝΔΕΧΟΥ ΔΟΛΟΥ ≠ ΕΝΣΥΝΕΙΔΑ ΑΝΕΜΕΙΑ

Προβόλες το ανοίκει. Προβόλες το ανοίκει
αλλά πιστεύει ότι... αλλά πιστεύει ότι
δεν θα αντέξει... δε θα υπάρχουν.

* Κατά την κραυγή άποψη διακρίνεται ότι ο δολός
έχει βουλητικό και ψυχικό στοιχείο. Η διαφορά
μετάξω ~~αδελφ~~ ^{αδελφ} ~~δολού~~ ^{δολού} και ενσυνείδ. απέχθεια ~~έγκλημα~~
στο ~~βουλητικό~~ ^{βουλητικό} στοιχείο. Στον ενδεχόμ. δόλο υπάρχει
αρκύς η εγγύς ~~αρκύ~~ ^{αρκύ} στην ενσυνείδ. απέχθεια ~~χρησ-~~
ζεται πιστή που είναι σαφώς πιο έντονη.

Αντενδείκνυται ως δόλο για την απέχθεια είναι το ότι
τον πτοήθηκε στο κέντρο και όχι πκ στο κέντ.
παράλο που ερώτησε να μη χρησιμοποιη. το
ακρηρό ~~συμπερ~~ ^{συμπερ} του ατυαφίου.

(Αν) έχουμε ενδεχόμ. δόλο → 29951.

(Αν) έχουμε ενσυνείδ. απέχθεια → 302.

Για το 311 έγκλημα είναι σε του ^{κρίση} ~~αντικειμένου~~ διακρίνεται
θέλουμε δόλο με προς ^{κρίση} ~~αντικειμένου~~ και απέχθεια →
ως προς το ~~αντικείμενο~~ ^{αντικείμενο}.

(29 πκ) → Ευμία (κ) Ηρμμία ~~εγκλήματα~~ ^{εγκλήματα} ~~αντικ.~~ ^{αντικ.} ~~δόλο~~ ^{δόλο}
^{εγκλήματα στον κεντρικό}
^{μέρος πύλα}

(380) ΑΠΙΣΤΕΙΑ

→ Η εμπ. βία μπορεί να γίνει και με αντικ. (κ)
και με αντικ. ~~αντικ.~~ ^{αντικ.} ~~βία~~ ^{βία} που δεν οδηγεί
και σε εμπ. βία (αρκύ) ~~αντικ.~~ ^{αντικ.} ~~βία~~ ^{βία}
στοιχείο της ~~αντικ.~~ ^{αντικ.} ~~βία~~ ^{βία}.

Για το ~~εμπ. βία~~ ^{εμπ. βία} ~~βία~~ ^{βία} με αντικ. ~~βία~~ ^{βία} ~~βία~~ ^{βία} ~~βία~~ ^{βία}
μπορούμε να δώσουμε ~~βία~~ ^{βία} ~~βία~~ ^{βία} ~~βία~~ ^{βία} ~~βία~~ ^{βία}
έχουμε ~~βία~~ ^{βία} ~~βία~~ ^{βία} ~~βία~~ ^{βία} ~~βία~~ ^{βία} ~~βία~~ ^{βία}
και ~~βία~~ ^{βία} ~~βία~~ ^{βία} ~~βία~~ ^{βία} ~~βία~~ ^{βία} ~~βία~~ ^{βία}
~~βία~~ ^{βία} ~~βία~~ ^{βία} ~~βία~~ ^{βία} ~~βία~~ ^{βία} ~~βία~~ ^{βία}

24/2/2020

[illegible]

Τα εγχειρίδια του 297K δεν είναι να τοι τις αυτές κατά τη συμπαγή οιδή αυστηρότητα.
(Εγώ δεν μπορώ για αυτή διαφορά).

* Ληστεία (εμψύχον επροσθηφικόν τον ενδεχόν δόλο ~~συνεισφοράς~~)
στην ανθρωποκτονία ή πρόθεσι να
η ληστεία δεν έχει αρκετά στοιχεία για
να χαρακτηριστεί).

↳ Αν υποστηρίξουμε την εξαγωγή απόφαση,
θα προωθήσει να πείσουμε για δυνατότητα
αυξάνει;

Αν διαπίστωσε ότι η διερεύνηση ολοκληρώθηκε τότε
2 μπορούμε να πάμε στο 38052 της διανομής
Αστέρας. Αυτή σε σχέση με τη διανομή
ωρολογίου του 311

~~Εάν~~ εάν ούτως ή αλλιώς, παραμένω στο χώρο για τη δική σου, θα μπορούσε ο δράστης να ήταν συνιστάμενος στη δικαιοσύνη υπό των εννοιών του καταπέλαση της εργασίας εμμέσως ήτοι συμμετέχων και θέλουν να περάσουν στην δικαιοσύνη. Επιβαρύνεται δηλ. και ο άλλος που βοηθά απευθείας στον χώρο συνιστάμενος και συνιστάμενος.

Οα Εκπαιδευτικοί το 311 του
έχουν το 302 φυσικό του
του φυσικού το 311 παραπο
αποστολές του παραπο
τα στοιχεία του 302 του
και από → από έχει
φαινόμενα εξωτερικά
έχει αποστολές αποστολές
το παραπο αποστολές
αποστολές **Cosopt PF**
Εκπαιδευτικοί αποστολές

9/3/2020

ПРАКТИКО (3)

-8-

[illegible]

⊛ ~~Δ~~ ΔΕΛΕΓΧΟΛΟΓΟΥΜΕΤΕ ΤΑΘΥΔΟΥΡΕ ΕΛΕΓΓΑΤΑ
ΕΔΙΚΟΥ ΠΕΡΟΥ ΠΟΥ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΔΙΔΑΧΕΙ.
(η.χ. ΕΥΡΥΘΡΙΑ, ΕΓΚΛΗ. ΟΡΘΑΝ. 187).

-9-

Ⓔ Ξεκινάμε πάντα από τον αριθμό αυτοβίβου που
δίνουμε στους τυχόν υδικούς / συμπαιδούς κ.λπ.

10 ενήμερος (αυτοαξιολογ.)

- (Κ) (χρονικά τρέγων). πρώτος και δώ ανος συρρέτοχος).
- (Σ) (χρονικά τρέγων). δεύτερος και δώ ανος συρρέτοχος).

- ② is written above word
- ⑤ written below word

• II → 4ος. αυτόματος

(Z) 2009-07-23 09:44 A 4018 2009 10:00

2ο επιπεδο ① → για παράδειγμα συρροή

• (Κ) ^(Φ) αναγκάζω να σκοτώσει το Φ που παραγέρνει
στο υποκαρ. Γιοιχείο του εγκλ. του 2008/11.
Δεν έχει προκύψει άρνη στην αρχή εκτέλεσης,
οπότε δεν υπάρχει ευδόνια για το κρούματ.
Γιοιχείο αυτό.

6101X60 αυτό.
 Δω αβραμ μύρω ο αδικος χαράει της προίμης της
 αυτής ποταμού εναντιον 66000 ε. αβου. έχει αυτή εφενική
 ② → Εξοβρίβη 361⁸ ηκ. καταστάνει αβρυνά - ποταμού
 αυτόν → 308⁸ ηκ. παραδωρβή αβιό
 δικαστορβή. αβανδιστήν → αβος
 αβρυνά αβικόν.

(Τ) → αποφασίσει να προκαλέσει αυτή την συμ. 0100,
 στην Τ,

② Θεωρία της εντόνωσης f_i → δίνει α και εντόνωση
αυτή που είναι ότι διασυνδέεται η φωνήεντα
και άσταγα του ανθρώπου αφαίρεση.

⑤ Στο έγκλημα διασυνδ: η ανδρίαροι είναι διακορ.
αν' ότι στο έγκλημα βρίσκει.

42 ΠΚ → όποιος έχουντα απορ. να τελέσει την
αξιοποιήν πράξη, ζουνά να την τελεί.

LENTEN E. CADON

Επίσης και στη Δευτέρα της επόμενης
 εβδομάδας (11/12/2019) θα πραγματοποιηθεί
 η επόμενη συνάντηση στο χώρο της

To no wlopo eivas va vnapke and nupa andus
 1 Gwp. bldabue row 308.00 wlopo dsi of

Ο Κ ως προς τον Π → η ιδιότητα αυτούς ως υδροφίλους
ιδιοκτησία (→ δεν ενδιαφέρει ο άλλος περί το
αυτίειν. γιατί δεν είναι ασήμαντα βοηθή)

① Πάωμ περί το αντίχειρο που έχει δει αέρα
τον αγγίξω βουδερνο και άρα είναι νομικά
αδιάφορο.

⊕ αδιαφορία.
διατάραξη οικιακής ήρμης (δεν έχει διδασκεί).

Αν ο υγιής ανταρτής είχε διαφέρει αυτή τη στιγμή από τον υγιή υφέ ο υγιής ανταρτής

→ ① Δευ. γαδ. ισχυέρτα καυθόλου νο. ρ. ια. το. ρ. ια. το.

② Δεω ενδιαιεθηα του οθιου αυτουρφο αυουθ. δευ. 10
 ενδε (δουθ) γιο-του αυτι ενδε. που ενδε ενδε.

→ Θα μπορούσε να τρωφθη από για το 186

Εκάρτε δάφνες του αλβανικού αντισυρφεύ, όπλα να πεί
να ξεφορτώσω στο ① την πόλη μου. Οχι σε πο

for the 1990s and 2000s.

For que ser $\rightarrow$ (51) dois divisores $\rightarrow$

Έχουμε ούτε αρσενία ούτε αρσενία για την τέτατη
 ούτε κακούργους κακούργους. Οι κακούργοι

Εδώ έχουμε $\rightarrow$ (2) άτομα δίνει λογικές απαντήσεις

το πλυντήριο βίαι τέτοιου πλυντηρίου
αλλά όχι αβούβι.

(Εδώ) δώ μπορούμε λοιπόν να ελαφρ. το (166) γιατί

6. ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΤΗΣ ΓΤΟ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

(αδελφά μου! το συν στα πηλὶ βίαι της εικον.

οργάνωσης των οσείων κάποιων οσείων. οπ στ

To 186 apreil belona cu stin brod xe cu 7

απολύτως αδύνα εδώ θα έχουμε τινάτα γκρίντ.

[illegible]

Ⓚ Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΡΡΩΝΕΥΕΤΑΙ ΕΦ' ΟΤΕΡΑ-ΟΥΤΗ ΤΗΝ ΕΥΝΟΙΑ

της παροχής επιδόσεων γιατί αυτός μπορεί να

· ξέχνη να υπάρχει ποιο υπέρτερο απ' την ηθική:

(B.E.) : P.O.D.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1911-12-13

Второй из них — это...

30/3/2020

ΠΡΑΚΤΙΚΟ (3)

-12-

Κ-Τ (συμπλήρωση)

↳ όπως και να δοθεί των ~~αρθρ~~ πράξη του Κ ως απόφαση (1) ΝΑ, βάσει της θεωρίας της εντύπωσης πρέπει να δεχθούμε ότι η Τ βρίσκεται σε άρνηση του 22 ΠΚ.

* Το αν η άρνηση είναι υπέρβαση της επαγγελματικής της απειθαγγελίας ή απλώς από το ότι πρέπει να κρίνουμε αν έχουμε απρόκλητο κίνητρο δεν ξέρουμε μέχρι ποιο βαθμό θα έπρεπε να γυρίσει την πλάτη στο νέο ΠΚ

έχον παλιό κώδικα άρνηση δική "αφρονιστικό χαρακτή. δικ. θα πρέπει η πράξη της άρνησης να κα αφεθεί και το σκοπό της άρνησης και όχι κάτι άλλο.

↳ "προς υπεράσπιση του εαυτού του" → τίθεται αντικειμ. κριτήριο για την άρνηση

Εξάλλου όπως η απρόσβαση απόφαση του 42 έχει καταργηθεί, Α, Β δε θα μπορούσε να ηρωποιηθεί.

Κ-Π → πλάνη περί το αντικείμενο. Δεν υπάρχει νομικώς ενδιαφέροντα αλληλμ (error in objectio) άρα τέτοι την εδοθεί γίνει ιδιοστ. π. δόλο.

Πδική ανταγία

1η άρνηση (ως Γερμανία) αδιόραση η πλάνη και για τον ηθικό αυτουργό, ευθύνεται το ίδιο.

Αν όμως ο Π καταλάβει το λάθος του και οπείγει και την πόρτα με πυλώρα με Τ, ο Κ θα ευθυνόταν διαφορετικά και ο Π και για τις δύο υδρές.

2η άρνηση Εξ αφέσεως η τέλεση της υδρας κατά του Ν → άρα στυγερή.

και αποπαρα ηδικιο αυταρχιας → 186ΠΚ που
δυνα δυσκοτα θα το επιρροδουρε γιατι
στο νεο ΠΚ εχουμε γενω περιωριο αμα
αποστατα χρησικει υποκεδυ.

(3) Αυτοκυρια βολυς → ο Κ απικυριος
(περρωια) → δε υποραρε δυνα να την ισχυριτορε
γιατι οταν κη εχε λαβε βαμεις οδυμε
και καθορισμενο ητοιμοιο. για την τελευ
της πρως, το ατοκυρια πωτα δει
αιμνω αρετοχο τον αδικω αυταρχω
γιατι με την προκλυση της απομωσμε
του Π εχε υδυ ο Κ γεμυμε να
θετε τον ενδυνο πα την απικυου
διαδρρη που διαρουμες ο ιδιος.

Α - (1) Εωρισωμενα σε αμωνα 22 ΠΚ και
α οηα εωρ. οηαυ στον Π
κατομμετασ απο ατο αρω του
αδικου.

* Ενδοκορ και δωμ ελμυρη.
του 308 22 εδ. β → παρω κοιμωε-
δος εφωμια.

(1) εδω ο (Π) κατομμετασ το αωθος του και
οηαυ τη εωρηη πορτα;

1η απω θα τηρεμει ο Κ και για τη
δεωτηρη.

2η απω δε θα τηρεμει γιατι ο Κ του
με να οηαυ οια πορτα και αν
ο Π ουντιμε ημω να υπερωι.
να τα αρια του κατομμετασ
αμω οι εωρ. ηρως θα νω
δικος του ηδωσ απομωμω.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ 3

Γενική παρατήρηση

Όταν καλούμε να αξιολογήσουμε την συμπεριφορά περισσότερων προσώπων θα πρέπει αφού εντοπίσουμε τις αξιόποινες πράξεις και την εμπλοκή καθενός σε αυτές, να ξεκινήσουμε πάντα από τον φυσικό αυτουργό της κάθε πράξης και ακολούθως να εξετάσουμε τους τυχόν συμμετόχους. Αυτό θα πρέπει να γίνεται για κάθε πράξη, όπου ανακύπτει ζήτημα συμμετοχής, γιατί μπορεί π.χ. ο Α να είναι φυσικός αυτουργός σε μία πράξη, ηθικός αυτουργός σε μια άλλη, φυσικός αυτουργός σε μια τρίτη κ.λπ.

Λαμβάνοντας τον προηγούμενο κανόνα υπόψη, ακολουθούμε καταρχήν την ιστορική εξέλιξη των γεγονότων, διότι έτσι θα μπορέσουμε να εκτιμήσουμε καλύτερα την σχέση μεταγενέστερων προς προγενέστερες πράξεις ή συμβάντα (π.χ. Άμυνα, κατάσταση ανάγκης κ.λπ.), αλλά και να αξιολογήσουμε ζητήματα πραγματικής συρροής.

Ειδικές παρατηρήσεις.

Μερικά σχόλια σε ζητήματα που αναπτύχθηκαν στο μάθημα

1. Για την Τ κατά μια εκδοχή και για την Σ αν υποθεθεί ότι δεν γνωρίζει το σχέδιο του Κ, αλλά συμμορφώνεται απλώς με την παρότρυνση του Ι) τίθεται το ζήτημα των λεγομένων υποκειμενικών στοιχείων της δικαιολόγησης. Πώς αντιμετωπίζεται δηλ. το πρόβλημα εκείνου που βρίσκεται αντικειμενικά σε κατάσταση άμυνας, ανάγκης, αλλά δεν το γνωρίζει (η αποκαλούμενη ενίοτε αγνοούμενη άμυνα κ.λπ. σε αντιδιαστολή με την νομιζόμενη ≠ άμυνα, όπου δεν υπάρχει αντικειμενικά αυτή η κατάσταση, αλλά απλώς κάποιος νομίζει ότι υπάρχει). Αναφέρθηκαν οι δυο κύριες απόψεις, δηλ. α) Η πλήρης άρση του αδίκου (δεν ενδιαφέρουν τα υποκειμενικά στοιχεία δικαιολόγησης) και β) η κρατούσα γνώμη που θεωρεί ότι δεν υπάρχει απαξία του αποτελέσματος, το αποτέλεσμα δεν είναι άδικο, αλλά μόνο απαξία της συμπεριφοράς και άρα απρόσφορη απόπειρα, υπό την έννοια ότι πρόκειται για μια απόπειρα (εδώ σωματικής βλάβης) που δεν μπορεί νομικά να ολοκληρωθεί, αφού το αποτέλεσμα δεν είναι άδικο. (βλ. αναλυτικά Ανδρουλάκης Γενικό Μέρος Α' § 21 και Χ. Μυλωνόπουλος, Ι, § 14 V.) Η απρόσφορη απόπειρα, όμως δεν τιμωρείται σύμφωνα με το νέο Π.Κ. (κατάργηση άρθρου 43 Π.Κ.). Συμπέρασμα: η Τ και η Σ δεν τιμωρούνται.
2. Στην περίπτωση της Σ τίθεται το ζήτημα της αμυντικής κατάστασης ανάγκης ή της αγνοούμενης κατάστασης ανάγκης, αν υποθεθεί ότι δεν γνωρίζει ότι ο Κ θέλει να σκοτώσει τον Φ). Η πράξη της δεν μπορεί να θεωρηθεί άμυνα (πέρα τρίτου), διότι δεν υπάρχει παρούσα επίθεση (του Κ κατά Φ). Μπορεί όμως να αντιμετωπισθεί ως (αμυντική) κατάσταση ανάγκης (άρθρο 25 Π.Κ. η προσβολή που προκλήθηκε = απλή σωματική βλάβη είναι σημαντικά κατώτερη από την βλάβη που απειλήθηκε = ανθρωποκτονία) (Για την αμυντική κατάσταση ανάγκης Ανδρουλάκης § 19 Β.3 και Χ. Μυλωνόπουλος § 17 IV)
3. Τέλος, στην περίπτωση του Π έχουμε πλάνη περί το αντικείμενο ("σπάει την λάθος πόρτα"), που είναι για τον ίδιο νομικά αδιάφορη. Ζήτημα γεννάται για την αξιολόγηση του ηθικού αυτουργού στην φθορά ξένης ιδιοκτησίας Κ. Αναφέρθηκαν οι υποστηριζόμενες απόψεις α) η πλάνη είναι αδιάφορη και για τον ηθικό αυτουργό (θα τιμωρηθεί και αυτός για το έγκλημα που τέλεσε ο φυσικός αυτουργός) β) πρόκειται για αστόχημα βολής (ο ηθικός αυτουργός χρησιμοποιεί τον φυσικό αυτουργό ως μέσο ή εργαλείο και μέσω αυτού αστοχεί) Άρα εφαρμόζοντας τους κανόνες περί αστοχημάτων βολής, απόπειρα αυτού που θέλησε (εδώ

απόπειρα ηθικής αυτουργίας κατά της πόρτας ιδιοκτησίας της μητέρας της Τ σε συνδυασμό με φθορά εξ αμελείας κατά της πόρτας του φοιτητή Ν, αν υποτεθεί ότι είχε αμελεία σε σχέση αυτό το αποτέλεσμα). Όμως, η φθορά ξένης ιδιοκτησίας δεν τιμωρείται εξ αμελείας (άρθρο 378 Π.Κ.). Η απόπειρα ηθικής αυτουργίας τιμωρείται ως πρόκληση για την τέλεση εγκλήματος (εδώ ειδικότερα πλημμελήματος 186 παρ.2 Π.Κ.). Όμως, σύμφωνα με το ισχύον άρθρο 186 απαιτείται επιπλέον κάποιος να έδωσε ή να υποσχέθηκε σε άλλον αντάλλαγμα για την πράξη, στοιχείο που εδώ δεν υπάρχει (γ) η πράξη (φθορά) θα καταλογισθεί και στον ηθικό αυτουργό διότι συνιστά μία επουσιώδη, νομικά αδιάφορη απόκλιση, εφόσον βρίσκεται εντός των ορίων του προβλένιμου κατά την κοινή ανθρώπινη εμπειρία. Δεν αποκλείεται ο δόλος του ηθικού αυτουργού εκ του γεγονότος ότι το προκληθέν αποτέλεσμα του ήταν ανεπιθύμητο. Στην συγκεκριμένη περίπτωση μπορεί να υποστηριχθεί ασφαλώς ότι αυτή η απόκλιση υπερβαίνει τα όρια του προβλένιμου (αν ο ηθικός αυτουργός π.χ. είχε ενημερώσει τον Π και για τον όροφο του διαμερίσματος της μητέρας της Τ και δεν αρκέσθηκε απλώς στην αναφορά της διεύθυνσης) (βλ. σχετικά Ανδρουλάκης Β' § 33. 4, Μυλωνόπουλος, § 28 IV 4)

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 4**αξιοποιούν**

Ο Ορφέας εργάζεται στο σπίτι του μεγιστάνα Θρασύβουλου ως προσωπικός γραμματέας του. Λόγω της μεγάλης ηλικίας του Θρασύβουλου και της εύθραυστης υγείας του, ο Ορφέας διεκπεραιώνει το σύνολο των υποθέσεων του Θρασύβουλου, λαμβάνοντας από αυτόν γενικές οδηγίες. Η ερωμένη του Ορφέα, Λίλιαν, έχει πληροφορηθεί από τον Ορφέα ότι στο χρηματοκιβώτιο του σπιτιού βρίσκονται πολλές χρυσές λίρες, την ύπαρξη των οποίων γνωρίζει μόνο ο Ορφέας, ο οποίος γνωρίζει και τον συνδυασμό με τον οποίο ανοίγει το χρηματοκιβώτιο. Η Λίλιαν, οποία έχει εργασθεί κατά το παρελθόν ως νοσηλεύτρια, πείθει τον Ορφέα αντί για το φάρμακο που χορηγεί κάθε βράδυ στον Θρασύβουλο να του δώσει μια δόση με μια ουδέτερη, αβλαβή ουσία. Με αυτόν τον τρόπο θα προκληθεί ο θάνατός του σε λίγες ώρες. Έτσι, του λέει, θα πάρει τις λίρες από το χρηματοκιβώτιο και, μετά τον θάνατο του Θρασύβουλου, θα ζήσουν μαζί μια άνετη ζωή. Ο Ορφέας τελικά πείθεται και ακολουθώντας τις συμβουλές της Λίλιαν χορηγεί στις 10 μ.μ. την ένεση που του προμήθευσε η Λίλιαν. Σύμφωνα με τον σχεδιασμό τους, ο θάνατος του Θρασύβουλου θα επέλθει μετά από 6 περίπου ώρες. Στις 11.30 μ.μ. αφού το υπόλοιπο προσωπικό έχει αποσυρθεί και ο Θρασύβουλος κοιμάται, ο Ορφέας ετοιμάζεται να πάει στο χώρο της αποθήκης, όπου βρίσκεται το χρηματοκιβώτιο, για να αφαιρέσει τις λίρες. Εκείνη την στιγμή δέχεται κλήση στο κινητό του από τον επιστήθιο φίλο του Ηρακλή, ο οποίος εργάζεται ως σερβιτόρος στο εστιατόριο πολυτελείας "Ο χρυσός κλώνος". Ο Ηρακλής ενημερώνει τον Ορφέα ότι η Λίλιαν συντρώγει με τον γόνο γνωστής εφοπλιστικής οικογένειας Τρύφωνα. Πρόκειται όπως του λέει "για πολύ τρυφερό τετ α τετ". Ο Ορφέας αποφασίζει ότι δεν θα ανοίξει το χρηματοκιβώτιο, αφού "η Λίλιαν τον κοροϊδεύει" και σπεύδει να ενημερώσει τον προσωπικό γιατρό του Θρασύβουλου, Ιπποκράτη, ότι ο Θρασύβουλος μετά την ένεση "δεν αισθάνεται καλά και έχει δύσπνοια", με σκοπό να παρασχεθεί έγκαιρα ιατρική βοήθεια στο Θρασύβουλο και να αποτραπεί ο θάνατός του. Έτσι, πιστεύει ο Ορφέας, όχι μόνο δεν θα πεθάνει ο Θρασύβουλος, αλλά ο ίδιος θα εμφανισθεί ως από μηχανής θεός και σωτήρας του. Ο Ιπποκράτης βρίσκεται σε ιατρικό συνέδριο στην Βαρκελώνη και εισηγείται την άμεση μεταφορά του ασθενούς στην ιδιωτική κλινική του. Ενημερώνει μάλιστα αμέσως τον ιατρό υπηρεσίας, Περικλή, για τα φάρμακα που παίρνει ο Θρασύβουλος. Ο Περικλής ^{αξιοποιούν} παραλαμβάνει τον Θρασύβουλο στις 12.30 π.μ. και μετά από μελέτη του φακέλλου και εξέταση του ασθενούς κάνει λάθος διάγνωση και χορηγεί λάθος φάρμακο στον Θρασύβουλο, ο οποίος πεθαίνει στις 02.30.

Ποιοί και πώς ευθύνονται ποινικά;

6/4/2020

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

-14

Ποινικά αδικήματα → Θρασύβαντος, Ηφαίστιος, Τρύφωνα
 Ήνοκράτης

Ποινικά αχαιολογοί → Ρωμ. αυτοκράτορες: Ορφέας, Περικλής
 Ηδικοί/Ευρυπύ: Λιδίαν

Το σχέδιο που κάνει η Λιδίαν τον Ορφέα να
 εφαρμόσουν είναι η πρόκληση ανθρωποκτονίας,
 με όπλα το θρασύβαντο.

Ο Ορφέας έρχεται με πρόθεση ανθρωποκτονίας
 → δια παρακίνησης αφού δε χορηγεί ο ίδιος
 κάποια ανθρωποκτονία πρώτα ενώπιον
 βδοδεκύ ουσία στο θυμω, αλλά παρακινώντας
 να του χορηγήσει το γάρρακός του ενώ
^{σταμα} υποχωρεί της ουδέτερης ουσίας είναι
 νομικά αδικήματα αφού γίνεται μόνο για να
 αποπροσανατολιστούν το θυμω που θα
 πιστέψει ότι πήρε κανονικά το γάρρακός
 του → αποπειρά ανθρωποκτ. δια παρακίνησης.

Η θέση του Ορφέα ως Γραμματέα του

→ Θρασύβοτλου θανατώνει την ιδιότητα
 νομικά υποχρέωση του σε της ευρ. εργασίας
 οπότε και στοιχεοθετείται εξ αυτών που
 ψεύγιο έκτακτα παρακίνησης του 15 π.κ.

→ Από τις 10 π.π. ξεκινά ο Ορφέας να παρακινεί
 για έναρξη της ανθρωποκτονίας (Μυδωνόκτατος)

1η άποψη
 (Θαυρία
 πρώτης
 εισαγγελίας)

→ Γίνεται δεκτός η ανθρωποκτονία στα πυλίσια
 ενώ των πρώτων επιτηδίων που έπρεπε να
 χορηγούν το γάρρακο (εμδόν δυμ. δεν
 του χορηγούν το γάρρακο στις 10 θερμ.
 ότι ξεκινάει η ανθρωποκτονία).

2η άποψη

Θαυρία
 Τριτοβάθμιας
 εισαγγελίας

→ Όσο υπάρχει ακόμα χρόνος να ανακαταστεί

η καθυστέρηση και μπορεί ακόμα να του κορυμιά το γάρφακο δα γενικά η ανδρεία

Σύνοψη Απ' τη στιγμή που άρχισε να κορυμιά (και παρόλ' αυτά δαδ.) διακινδυνεύεται κίνδυνος για το θύμα που χρίζει άμεση επέμβαση. Όταν δαδ. έχει παρέλθει το πρώτο στάδιο αλλά έχει προτεθεί ~~σε~~ ένα στοιχείο επικινδυνότητας που επεξεργάζεται τον κίνδυνο.

- Παρα 1) 10.01 έκανε ήδη ανδρεία.
2) έκανε χρόνο με τις 04.00 που μπορεί να κορυμιά το γάρφακο.
3) μόνο αν από την καθυστέρηση μετά τις 10.00 αυξάνεται ο κίνδυνος για τη ζωή του θραυθ.

Μετά το πηλ. στις 11.30 ο Θράυθ προβαίνει σε διάφορες ενέργειες προκειμ να αποτρέψει το θάνατο του θραυθού με θετική ενέργεια.

Αν ακολουθούσαντε των (1η) (2η) την (3η) εκδοχή της ανδρείας

→ αν υπάρχει αυτή → εδώ έχουμε επανακύρωση (από πετρελάρνι) (2η) η ανδρεία; 4η πκ).

εφαρμογή σφον.

πετρελάρνι

→ §1 (2η) πετρελάρνι = απρέστη
→ §2 ποιού ανδρείας πύωρ στο πλγδ.

→ §3 ο δράστης τιμωρ. για την πράξη του αλλά κατέβαλλε σοβαρή προσπάθ. να την αποτρέψει

6/4/2020

-16-

Εδώ η υπαναχώρηση1η άποψη

→ δεν τίθεται διάκριση πεπερασμένη (i) αν αποφεύγει αμαρτία ή υπαναχωρεί απλώς. Στατικά κριτήρια (άρθρ) εξ ορισμού στα δια παρατήρησης ή αποφυγή είναι πεπερασμένη (4483).

2η άποψη

→ Διάκριση ανάλογα με το είδος της στατικής ενέργειας που είναι για να αποτρέψει τον κίνδυνο (π.χ. μόνο άρθρ της παρατήρησης (i) και πρόσθετα κριτήρια).
↳ πεπερασμένη

3η άποψη

→ Μη πεπερασμένη αμαρτία ενδοχόν συνεχίζεται ή παρατήρηση θα μπορούσε ακόμα να του κορυφωθεί το αίσθημά του και να πάρει στο 4481 ΠΚ.

→ Ο Θράξας παίρνει το ματρώ έχι μόνο για να μην πεθάνει ο Θρασύβουτος αλλά πλέον δεν έχει λόγο να θέλει το θάνατό του αλλά και για να κάνει ο ίδιος ως σωτήρας του.

- Από την διάκριση για κίνδυνο του Ιησοφάτη προκύπτει το βεγνός πρ πεπερασμένη αποφυγή κατά την 3η άποψη περί της αποφυγής αμαρτίας διαγινώσκεται τελικά ο υπεραιένος κίνδυνος για το θάνατο.

- Περικλούς → ξεκάθαρο ιατρικό γεγονός του άρθρου 302 ΠΚ ~ αυθαιρεσία αυτοαπέχηση

6/4/2020

Χάρη πληρότητας μπορούμε να διακρίνουμε
με εύνοια του όρου για ανθρωπότητα
εξ αρχής σου να μην παίρνει το
ματρώ, άρα δεν έχει συμπεριφορά πάλι
τον Ιησοφότη ότι ο θραυόβουλος δεν έχει
πάρει το χάριτό του, οπότε μπορεί, να
έχοντας αποκαλύψει αυτή τη δυνατότητα,
~~να~~ ^{έχει} να συμβάλει στη διατήρηση διάρκειας
του περικού.

ΜΕ Ωστόσο αν το πρακτικό δεν προκύπτει σαφώς
ένδεξιν ότι ^{να} ή τετοπερις αυτή συμπεριφορά
έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη λήψη διάκρισης
οπότε δε θα ήρθε να το εξετάσουμε.

• Λίδια

→ Ηθική αυτοσυρία στην πράξη του αυτικού
σωταυριού όρου, δηλ. την ανθερα
ανθρωποκ. δια παραδείγματος με,
περιγραφή (1) η ανθερα στην
υποακρυβή.

Η υποακρυβή άρα είναι προση
αφες εξάκλειψ του α' μοτίβου άρα
η Λίδια θα ευνόιεται κατά το (18) ΤΚ
για ανθερα ανθρωποκ. δια παραδεί-
γματος.

(θα μπορούσε να 'χουμε 186 ΤΚ αλλά έχει
επικουρικό χαρακτήρα ενώ εδώ η ηθική
αυτοσυρία τριπρόσωπο αυστηρότερη).

13/4/2020

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 5-13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ο Νίκος συνηθίζει να οδηγεί το σπορ αυτοκίνητό του με μεγάλη ταχύτητα, καθώς θεωρεί τον εαυτό του κορυφαίο οδηγό. Έτσι, οδηγεί με 70 χιλιόμετρα την ώρα σε ένα δρομάκι της γειτονιάς του. Την ίδια ώρα βαδίζει στον δρόμο τρεκλίζοντας ο μεθυσμένος Μιχάλης. Ο Νίκος επιχειρεί με αλλεπάλληλους ελιγμούς να αποφύγει τον Μιχάλη, αλλά τελικά δεν αποφεύγει την πλευρική σύγκρουση με τον Μιχάλη, ο οποίος τραυματίζεται ελαφρά. Το αποτέλεσμα αυτό είναι πολύ πιθανό να είχε αποφευχθεί αν ο Νίκος οδηγούσε με την μέγιστη επιτρεπόμενη ταχύτητα (40 χιλιόμετρα την ώρα).

“Πρόκειται για μια μικρο ατυχία” σκέφτεται ο Νίκος και μετά από δύο ημέρες αποφασίζει να κάνει κόντρες με τον φίλο του Φίλιππο. Στα αυτοκίνητά τους βρίσκονται η Δανάη και η Χριστιανία αντιστοίχως, που βιντεοσκοπούν τον “αγώνα”. Ο Νίκος είναι αποφασισμένος να νικήσει και υπό τις επευφημίες και την παρότρυνση της Δανάης πατάει κι άλλο το γκάζι και πράγματι τερματίζει πρώτος με ταχύτητα άνω των 200 χιλιομέτρων. Ενθουσιασμένος συνεχίζει την ξέφρενη πορεία του μέχρι που αντιλαμβάνεται με καθυστέρηση ότι υπάρχει στροφή και πρέπει να φρενάρει. Το αυτοκίνητό πέφτει με ορμή στο κιγκλίδωμα. Αποτέλεσμα της σύγκρουσης είναι ο ακαριαίος θάνατος της Δανάης. Ο Νίκος μένει άφωνος, διότι ουδέποτε πίστεψε ότι “υπορεί να συμβεί κάτι τέτοιο”

Να εξετασθεί το αξιόποινο του Νίκου για τα εγκλήματα της σωματικής βλάβης και ανθρωποκτονίας

13/4/2020

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 5

-19-

Παράρ. 1 : Σωρ. βλάβη 308 ΠΚ.

Εκ όδου
Εξ αρρέστου

Τραυματισμός Μιχάλη ~ (όδου) ελαφρά

Τα πραγμ. περιστατ. που οδηγούν στην εξέταση της σωρ. βλάβης από αρέστου.

Αν αναμένεται

φυσική αλλαγή δυν

έναν πόνο να υποστηρίξουμε των άλλων ελαφρά.

28 ΠΚ Αρέστου

Εξωτερική αρέστου ~ 314

Εδώ είναι η παραβίαση του ορίου ταχύτητας.

Δεν αρκεί όμως ο απλός καταλογισμός κατά την έννοια του κωδυνόμου των όρων της πράξης του οδηγού με το αποτέλεσμα αλλοί επαστάται και να δεχόμαστε ότι ~~ο~~ κίνδυνος που επήλθε συνδέεται με την παραβίαση του κωδυνόμου επιβάρυνση.

Το πρακτικό τονίζει ακόμη αρθρως τη συνάεση κινδύνου με το αποτέλεσμα στη πράξη "το αποτέλ. αυτό... επιτρέπ. ταχύτ.

Υπάρχουν διάφορες απόψεις:

- 1) Θα πρέπει να γίνει γινούρι ότι ακόμα αν ^{δεν} στρέψε με την επιτρέπ. ταχύτητα ο Νίκος θα επερχόταν το αποτέλεσμα

π.χ. ιδίως με μέθυ του Νικάνη. Αν είχα-
στε γίγυροι ότι ~~εί~~ θα υπερχόταν έτοι-
μη αλλιώς ποιά το γυάλο του
Νίκου τότε δεν στοιχειοθετείται. ~~από~~
σωρ. θάλας εξ απείρας του 314.

② Αν είχατε γίγυροι ότι θα υπερχόταν
μόνο ε του γυαλάτος του οδύου
τότε θα μπορούσε να τιμωριθεί για
~~αποκρίσεις~~ σωρατκή θάλας εξ απείρας.

③ Αν δεν είχατε γίγυροι πδου βαρύνει
το ανιστό. ο κάθε παρόντος ~~και~~
δεν μπορούμε να αποκλείσουμε την
πιθανότητα, τότε βάσει της αρχής εν
αμφιβολία υπέρ του καταγορ. (in dubio
pro rei) δε θα τιμωριθεί κατά δόλου.

④ θα τιμωριθεί ο οδύος μόνο αν υπάρχει
εξουσιαστική μέγιστη πιθανότητα που
εβίβα όρμα με βεβαιότητα.

Η προσδοκία άνθρω είναι ότι δε στοιχειο-
θετείται εδδου του οδύου αλλο δεν
είρατε γίγυροι για την απώλη
συνάαα.

Αρουν και στο λύτρη με εξουσιαστική
μέγιστη πιθανότητα, το πρακτικό ~~α~~
και το ανωτά τοίνοντα ότι άνου
"πολλο πιθανο" αλλά δχι γίγυροι.

→ Προσδοκία βέβαια υπάρχει εδδου ε του
Κ.Ο.Κ η οποία δρμα δεν συνδέει την
τιμωρις της παρὰ ααυς με την θεμελίω
ου σωρ. θάλας εξ απείρας.

13/4/2020

-21-

Η υποβολή δεν αποτελείται σχεδόν
καθόλου με το γύμνασμα εξωτερ. απέδρα

Το θέμα εδώ βέβαια είναι κατά το 28πκ
(β) όφειλε να προλάβει να επιδείξει την
απαιτούμενη επιμέλεια.

Ο Νίκος λοιπόν όσον προς αρχή του
ισόδυν. των δυν έχει προλάβει το
αποτέλεσμα και υπάρχει ^{εξωτερική} ~~απόδρα~~ με
συμμερίσ. του. - αλλά το θέμα
είναι να προλάβει να συνδέσει το
γύμνασμα του απώδρα με το αποτέλεσμα.

Νόημα Εναδρατικής Συμμερίσ. του

(Αν) υπάρχει πολύ υψηλή πιθανότητα που
αγγίζει τη βεβαιότητα ότι αν δεν είχε
πράξει έτσι ο δράστης δε θα υπερχόταν
το αποτέλεσμα τότε θα πρέπει να
συμμερίσει ο δράστης αλλά εδώ υπάρχει
μόνο μια αμήν πιθανότητα.

* Το ότι κάνει ο Νίκος ελλείψεις για να
απομυθώσει τη συμπεριφορά δεν συνεπάγεται
ότι επέδειξε των πρόπουλα προσοχή
(και θα πρέπει να κριθεί η αν οι
ελλείψεις ήσαν οι κατάλληλοι, αν και ότι
δεν είχε δράση ως προς το αποτέλεσμα
αλλά δε μου καθόταν με προς την
απέδρα αφού πρέπει να εξετάσουμε
(β) εξουσία δικού του χαρακτήρα
αναγκάστηκε ο Νίκος να οδεύσει
στον ελλιπών.

Παράρτ. 2 : Ανθρωποκτονία* and απειλές (302)

Ποιη έκανε εδώ το γύτηνα και εξωτερ.
απειλές αφού το γυήμα του Νίκου
έγινε δεδομένο.

Και λόγω της υψηλής ταχύτητας του
Νίκου δε θα αμύνει περιθώριο το
πρακτικό να πιθανολογούμε ότι
μπορούσε να συμβεί κάτι διαφορετικό
εφόσον υπάρχει απειλή συνείδησης
του ανθρώπου του Νίκου με το
αποτέλεσμα του θανάτου και Δανάη.
και άρα ενδεχεται αυτός μια ανθρωπ.
εξ απειλές.

- Εξ προς τη Δανάη άρα επειδή δεν ήταν
απλά πιο περιουσία αλλά βρισκόταν
μέσα στο αυτοκίνητο και παύιστα
παρότρυνε το Νίκο, δε μπορούσε
θεώρεα να πούμε ότι προκλήθηκε η
ίδια το αποτέλεσμα αλλά ότι είχε
δώσει συναινέσει.

→ αφορά καταρκύν την απλή συμπεριφορά).
Συναινέσει παύοντας - ^{εμφανώς} άρα αδικού
→ δε μπορούσε να τη δεχόταν γιατί:

- ① Δε υπάρχει θέμα συναινέσει στο
ενδεχόμεν. του θανάτου - > δε θα να
έμεινε

- Ποια η έννοια της συναινέσει στα εφ
απειλές εγκλήματα;
Ο Νίκος δε είχε καν γύτηνα δόλου,
αλλά καθαρά όντω συνεδέσσει
απειλές.

ΕΦΑΥΜΟΤΕΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ

ΚΙΟΝΠΙΣ

13/4/2020

-23-

⊕ (Δ) μπορεί κάποιος να συναινέσει σε
σωρ. βλάβη στον κότι γίνεται κατά
λόγος οπότε αφού δεν υπάρχει πρόθεση
ευδυνου πμε θα δοθεί συναινέσει;

→ ΔΕΧΟΜΑΣΤΕ ΠΛΕΟΝ όρμη συναινέσει
απέχεται οιοτέλεγμα ελδων υπάρχει
συναινέσει για το μηδεχόμενο να επέλθει
το αποτέλεσμα αυτό.

Πως π.χ γίνεται σε συναινεση
που κάποιος συρρέτοχος θα εξαργύσει
πλητρί τη συναινέσει του στο ΕΝΔΕΧΟΜΕΝ
τραυματισμού του.

Εδώ όμως κατά τα δεδομένα του πρακτικά
δε μπορούμε πουνόμνα να δατούμε ότι
η Δανάη συναινέσει στο θάνατό με
αφού η συρρέτοχή της στις έντρες,
η βιντεοεγγραφή και η ευθάρρυνση
του Νίκου δεν υποδυλώνουν τίποτα

→ τέτοιο παρά μόνο το ότι (Δ) την ανακό-
λυσε ελδών το γεγονός (πέρα απ' το ότι
δεν μπορούμε να δώουμε συναινέσει στο θάνατο)

- Ποιο είναι όρμη το όριο της συναινέσει;
Μπορεί επ π.χ. να συναινέσει στη σωρ.
βλάβη από απέχεται που θα έχει ως
αποτέλ τον ακρωτηριασμό του; **ΟΧΙ**

→ Το όριο που θέτει ο νομοθέτης είναι συναινεση
αφού δεν δέχεται τόσο ευρύν έσταση
της εξουσίας διάθεσει της σωρ. ακε-
ραδωται του ατόμου.

Επίσης δεν υπάρχει κάποια αυτοθυσία / αυτοδιακινδυνεύου της Λουκίας αλλά ούτε και συναινέσής της σε επεριοδικινδυνεύου.

Στη Γερμανία ε' αντίστοιχες περιπτώσεις με κοινό χαρακτήρα την αποδοχή ευρύτερης σε επικίνδυνο εχέυρμα ανακάμπτει το γύριμα υπό ποία περιπτ. μπορεί να αρθεί το άδικο του δράστη όταν το θύμα συμπεριέχει το ίδιο (1) δέχεται να διευρύνει επικίνδυνου πράξη. (π.χ. σε περιπτ. ναρκωτικών κ.λπ.).

Μπορεί λοιπόν ορισμένα πράγματα να μην καταλογιστούν στο δράστη λόγω της αυτοδιακινδυνεύου του θύματος (1) της ευρύτερης σε επεριοδικινδυνεύου. Παραβιάζει βέβαια το (308) στο επίπεδο του αντικειμ. καταλογισμού και επομένως και πόσοι θα κατάγονται στο ίδιο αποτέλεσμα και άρα:

Ο Νίκος θα εμμένεται για ανθρωποκ. εξ οφειλής και η ευρύτερη της Λουκίας δεν έχει ευραβία σε επίπεδο αντικειμ. καταλογισμού ούτε σε επίπεδο συναινέσας.

27/4/2020

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 6

① Ο Βασίλης θέλει να τραυματίσει τον Κώστα, με τον οποίο έχουν διαφορές. Έχει αποφασίσει να τον περιμένει έξω από τον σπίτι του και να τον χτυπήσει με νροθιές στο πρόσωπο, για να του “δώσει ένα μάθημα”. Το σχέδιο του αυτό αποκαλύπτει στον Φίλιππο, ο οποίος τον συμβουλεύει “να μην το ρισκάρει”, γιατί ο Κώστας είναι πολύ δυνατός και υπάρχει κίνδυνος να χτυπήσει και ο ίδιος. Τον συμβουλεύει να πάρει ένα μεγάλο καδρόνι και να χτυπήσει τον Κώστα με αυτό στο κεφάλι. Ο Βασίλης αποφασίζει τελικά να ακολουθήσει τις οδηγίες του Φίλιππου. Ο Κώστας μεταφέρεται στο νοσοκομείο, όπου μετά από λίγες ημέρες ξεφεύγει από τον κίνδυνο για την ζωή του.

② Την επόμενη μέρα από τον τραυματισμό του Κώστα, ο Βασίλης επισκέπτεται ξανά τον Φίλιππο, ο οποίος τον ενημερώνει για το ακόλουθο “σίγουρο” σχέδιο που έχει καταστρώσει. Ο ~~Κώστας~~ ^{Βασίλης}, μαζί με τους Διονύση και Ιάκωβο θα μεταβούν τη νύχτα σε τραπεζικό κατάστημα της περιοχής. Εκεί, ο έμπειρος στις διαρρήξεις Διονύσης θα παραβιάσει την πόρτα ασφαλείας και ο Ιάκωβος θα εξουδετερώσει το σύστημά συναγερμού και τις κάμερες ασφαλείας. Στη συνέχεια θα εισέλθουν και αφού ο Ιάκωβος ανοίξει το χρηματοκιβώτιο, θα αφαιρέσουν τα χρήματα που βρίσκονται εκεί. Ακολουθώντας, ο ~~μεν Κώστας~~ ^{Βασίλης} θα αναχωρήσει με μια κλεμμένη μοτοσυκλέτα μεταφέροντας τα χρήματα, ενώ οι Διονύσης και Ιάκωβος θα απομακρυνθούν προς διαφορετικές κατευθύνσεις. Πράγματι, όλα συμβαίνουν σύμφωνα με τον αρχικό σχεδιασμό.

③ Στο σημείο συνάντησης, όπου τον αναμένει ο Φίλιππος, ο ~~Κώστας~~ ^{Βασίλης} παραδίδει τα χρήματα στον Φίλιππο για να τα μοιράσει στα τέσσερα, όπως είχαν συμφωνήσει. Ο Φίλιππος τον πυροβολεί και τον σκοτώνει. Δύο ημέρες αργότερα, επικοινωνεί μέσω τρίτων με τους Διονύση και Ιάκωβο και τους ενημερώνει ότι μέλη της συμμορίας του Κώστα δολοφόνησαν τον Βασίλη. Προτείνει να συναντηθούν σε συγκεκριμένο σημείο, όπου θα μοιράσουν τα χρήματα μεταξύ τους.

Ο Ιάκωβος λέει στον Διονύση ότι “κάτι δεν πάει καλά” και του προτείνει να μην πάνε στο σημείο συνάντησης. Ο Διονύσης δεν πείθεται και πηγαίνει μόνος στο σημείο συνάντησης, όπου ο Φίλιππος του προτείνει να μοιραστούν τα χρήματα, πρόταση την οποία ο Διονύσης αποδέχεται. Όταν ο Φίλιππος ενημερώνει τον Διονύση ότι θα μοιραστούν 40 χιλιάδες ευρώ, ο Διονύσης λέει στον Φίλιππο ότι το ποσό “είναι αστείο, αφού τα λεφτά ήταν πάνω από 200 χιλιάδικα”. “Αν δεν ήμουν εγώ δεν θα παίρνατε τίποτα” απαντά ψυχρά ο Φίλιππος. Ο Διονύσης προσπαθεί να αποσπάσει το

σύνολο των χρημάτων, που βρίσκονται στο τραπέζι (40.000 ευρώ) και τότε ο Φίλιππος τον πυροβολεί και τον τραυματίζει στο πόδι. Στην συνέχεια, πριν τον σκοτώσει, του λέει: "τώρα δεν θα πάρεις τίποτα". Ο Ιάκωβος, που παρακολουθεί με ειδικό λογισμικό το τηλέφωνο του Διονύση και ακούει τις συγγομιλίες, ειδοποιεί ανώνυμα την αστυνομία ότι έχει γίνει έγκλημα στην συγκεκριμένη διεύθυνση. Μετά από λίγο, ο Φίλιππος συλλαμβάνεται. Όταν ερωτάται από τους αστυνομικούς τι συνέβη, απαντά κόφτά: "Τον υποτίμησα".

Να αξιολογηθεί η ποινική ευθύνη όλων των εμπλεκομένων προσώπων. (Βασίλης, Φίλιππος, Διονύσης, Ιάκωβος).

27/4/2020

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

-25-

1 Βασικά

Βρισκόμαστε στα άρθρα 308 επ. περί ευρωπαϊκών βλαβών και ειδικότερα θα κατανοήσουμε στις ευρ. βλάβες από πρόθεση ήρα αυτής της αποκλεισμού το 314. Τελικά, καταλήγ. στα 308-311 και εφόσον δεν υπάρχει και θάνατος αποκλείουμε το 311.

Επομένως σε τελική ανάλυση θα πρέπει να διακρίνουμε ανάμεσα:

- Στο βασικό έγκλημα **308**
- Στην επικίνδυνη **309**
- Στη βαριά **310**

(δεν ακολουθούμε με προνομιώδες παραταξ. του 308 που δε συντρέχουν εδώ).

Η απλή αποκλεισμός καταρχήν γτ ο κώδικας αντιπροσωπ. κίνδυνο ζωής που παραπέρνει σε απ. απ. τα 309 και 310.

Πρόκειται για έγκλημα παραταξ. διακρίν. της ανθρωπ. ζωής. Συγκεκριμένα, όταν το πρακτικό λέει "γεννάει απ. τον κίνδυνο ζωής" οπότε ο κίνδυνος για τη ζωή δεν είναι απλώς πιθαντικός αλλά υπάρχει ωφεικέντως διακρίν. δυνάμει απ. την οποία δύνανται ο κώδικας και άρα μ. αυτό εκκρίνουμε τρίτεια του 308 και πληθύνουμε στο **310** με βαριά ευρ. βλάβες.

Θα μπορούσαμε να κουρε το 310 ε.ε. για βαριά σκοπούμενη ευρ. βλάβη με δόλο απ. βαδρ. ("επιδίωξη") που εφόσον αποδειχθεί πάρει στην κακούρηματική πορεία της βαριά σκοπούμενη.

Είναι προφανές ότι η βαριά σκοπούμενη ευρ. βλάβη είναι προνομιώδες

εργασία 66
αυτοέρυ αόου αόου
επεί είνου αόου
αόου

Πιδιππος : Ηδρας αυτοεργος και βαρπια
εωρ. βλάβη του Βασιδου.

Το πιδιππος ειναι οτι ο Πιδιππος δεν
επρεπε εφραγής το Βασιδου να ηρεβεί
σε μια αόου πράξη αόου του ηύδου να
την τετέρε με αόου ηέου που θα του
προσπορίσει βέβουα βαρύτερο αποτέδ.
αυι αυτδ που ο ιδιος υνέρε (προδίες στο
προσωπο. → απή εωρ. βλάβη εοε).

δεν έχω δόδο να τον τραυματίσω
εωραά αόου αυι τη διασώη
του ηπορύτε ίουα να ετηρίξω
εωρ μια επικίνδυνη εωρ βλάβη

→ Πάντως το βέβουα ειναι οτι ο Πιδιππος
του προσατό τω ανδρδου να τετέρε
εωρ βαρύτερο, ποιστικά δυταδύ διαμορεπεί
αόου τω ιδίω αφθνοινω κατηγορία.

2. απάει

Ανδραδία

Συνδέτουα : Ερωα αόου οτι ο
Βασιδου έχε υόα δαβη την απόου και
ο Πιδιππος τον επηρέαε (αόου) το οτι
τον επηρέαε για την τετέρε μια
βαρύτερη πράξη.

Εδω ο Πιδιππος ειναι ηδρας αυτοεργος
και (αυ) είχε το δόδο οι βαρύτεροι θα
να υδ. αυτοεργος για βαρπια εωρ βλάβη

Μηδωδία

Αναδυνή : Αυτδ που είχε υόα απο
ο ηνυιδος αυτοεργος (δεν) προσάηκε
αυι τον υδιδ αυτοεργ, (αυ) αωοκώε
το κορπάτι της πράξη.

27/11/2020

-21-

4 ποσότητες λοιπόν εδώ ότι ο εθνικός
αυτογράφος ενδυναμώνει για το ποινικό
που προκρίνεται στο Βασιλικό δικό για
→ εδώ ο Φίλιππος θα πρέπει τότε να
τηνυφθεί για συγκριτική συνέρρηση στη
βαρύτερη πράξη (47 πκ)

μενόνετα ότι τηνυφείται
μεν ο Φίλιππος αλλά μεν
μεν ποινή σε σχέση
μεν του υδικού αυτούρου.

→ Διευνός η νομοτομία και η θεωρία κινείται
ανάμεσα και στις δύο απόψεις. Στα συντάτα
εγκρίματα συντάτα που κηοοορ να
τα επάοορ σε κορράτια κηοορ να
εφαρροτεί ευκοτότερα η Αναλυτική θεωρία.

② Πραμανός θα ζευνύοορ απ' τα εγκρί.
κατά της ιδιοκτωοία, ο Φίλιππος δεν
μετέχε με συγ. αυτούρος οπότε τον
ακηνύοορ για τη συνέχεια.

Κροπή 812 πκ: Οι τρεις (Βασις, Διοκτω,
Τάκω) κηοοορ στην Τράνφα και
ακηνύοορ ζένα ακηνύα πράματα με
κροπό παράνορη ιδιοποοία.

Τετέοτα με διάρρηξη

Το ακτεέρεο είναι ιδιοιτ. μετέοτα αξία
(200.000) οημε προκώντε αρροτέρα απ' το
πρακτικό.

27/4/2020

-29-

Πιδίννος: ~~Ηθικός~~ αυτοκράτης αφού ορίσθηκε
την εδότην και επέταξε τους πότους
στους δρόμους.

(*) Στην Ελλάδα (δε) το δελοράστε, αλλά στη
Γερμανία υπάρχει μια συζήτηση (ω) εδώ
ο Πιδίννος μπορεί να είναι έμπροσ
αυτοκράτης (→ συνημωρατική έννοια στον
δε μπορεί να θεωρηθεί αυτός υφεί
αυτοκράτης (αφού ο πότος του είναι
ποτό επιδρομικής για την τέλεση
της πράξης).

Εδώ έχουμε ο Πιδίννος νοείται ότι είναι
ο ιδιών νομική κεντρικό πότος που
συνοψίζει την πράξη (δράστης π.χ.
από το δράστη. (η) "ο δράστης π.χ.
απ' το πράγμα" κατά τη Γερμ. νομολογία).
Εχόμεν άρα δεν αναλαμβάνει αυτή τη
δομική στην ελληνική νομολογία, θα
πείνουμε στην τιμωρήσει τους ως
υφεί αυτοκράτη.

Έμπρο αυτοκράτης στην Ελλάδα

→ όταν προκύπτει ενοχ αδικία πράξη από
ακούσιο (α) ^{πορ} για όλη το λόγο άρσης
του αδικίου δεν μπορεί να τιμωρεί
αυτός για την πράξη.

187. §3 ~ πάλι διακρίνεται εννομο αγνώστ
ως διακρίνεται τάξη αλλά
επρίντα εδώ η πράξη της
ενοχίας εγκλημ. οργάν. και
επειδή ακριβώς μύπτεται όλη
έννομο αγνώστ απ' της ιδιοκαρίας
θα πεθεί σε συρροή με την
εδοχή.

③ Φίδιππος - Βασιλεύς

* ανθρωποκτονία με πρόθεση
του Βασιλέα (299 § 1 ΠΚ).

~~αποκρίση~~ Διονύσιος

* ανθρωποκτονία από πρόθεση
(299 § 1 ΠΚ)

Μπορεί να στοιχειοθετηθεί άρωμα του 23 ΠΚ
για το Φίδιππο;

Θα πρέπει να ξεκινάμε από την
παράδοξα (είναι δυνατή) και πόδικη επίθεση
του 22 ΠΚ.

Δεν σημαίνει αυτομότως αξιοποιώ
οτιδήποτε ότι αντιβαίνει στην
αξιολόγηση της έννομης τήξης.

Αν εξαργεύουμε το ότι πρόκειται καθαρά
για νόμιμα μέσα μετά έλεγχο,
η προσπάθεια του Διονύσιου να αποσπάσει
τα χρήματα από το Φίδιππο είναι
προβόδι κατά της ιδιοκτησίας. Η
ιδιοκτησία όμως εδώ δεν είναι του
Φίδιππου αλλά της Τρόιφας. Άρα
δεν μπορούμε να στείλουμε όσκη επίθεσης
γιατί θα διακινδυνεύουν δικαιώματα κυρίως
του Φίδιππου που δεν υπάρχει καθ επη.
αυτή τίθεται με το σκοπό προστασίας
της έννομης τήξης που εδώ έχει
διασφαλιστεί ήδη, και ο Φίδιππος δεν
προσπαθεί να γίνει υγιής στην τήξη.

Τάκωτος παραβίαση απορρήτου 370 Α § 2.

Πρέπει ακόμη αναφορά της πράξης (i) και
να μην αναφερθεί καθόλου διότι είναι
εκτός διδακτέας ύλης!!!

5/5/2020

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 7

Μετά την κατάκτηση του πρωταθλήματος από την ομάδα του, ο φανατικός οπαδός Φάνης εκτοξεύει από το μπαλκόνι του σπιτιού του βεγγαλικά με εκτοξευτήρα. Ένα από αυτά πέφτει σε μια αποθήκη με πλαστικά παιχνίδια, που παίρνει φωτιά. Ο Γιώργος, που βρίσκεται κοντά, σπάζει την πόρτα διπλανού καταστήματος για να μπει στην αποθήκη και να σβήσει την φωτιά, αλλά λόγω των πυκνών καπνών δεν κατορθώνει να εισέλθει σε αυτήν και απομακρύνεται. Φεύγοντας, αντιλαμβάνεται τον Μιχάλη, που βρίσκεται μέσα στο κατάστημα. Αυτός, μετά το σπάσιμο της πόρτας από τον Γιώργο, βρήκε την ευκαιρία να εισέλθει και αφαιρεί πράγματα. Ο Γιώργος σκέφτεται ότι "το όλο θέμα δεν τον αφορά" και αποχωρεί. Σε λίγο καταφθάνει η πυροσβεστική. Ο Μιχάλης προλαβαίνει να διαφύγει, ενώ μετά την κατάσβεση της πυρκαγιάς, στο βοηθητικό χώρο αποθήκης βρίσκεται νεκρός ένας υπάλληλος. Ο ιατροδικαστής Ιάσων αποφαινεται ότι ο θάνατος επήλθε από τα εγκαύματα που του προκάλεσε η πυρκαγιά.

Να αξιολογηθεί το αξιόποιο των εμπλεκόμενων προσώπων.

ΕΚΤΟΣ ΥΛΗΣ

(και το 186)

187, ~~188~~

370

336 (βιασμός)

από τα μυστήρια

εγκληματίας)

334 (διαταροχίτη)

331 (αυτοκτονία)

ΦΟΡΙΤΥΛΑΤΤ

Η απόδοξη του εμπειρισμού εφ' αφεύδρα δε
δεν πρέπει να γίνει αποδεκτή ακόμη γιατί
δυσκολεύει να πάρει δύο δόξα αλ. προς το
62 π συνίσταται η απόδοξη του Φάνη.

Δ) Υπάρχει μετά ο τρίτος γερμένος του, δια το στέλεχος του φάνη, άσπρη που προϋποθέτει το 264.

Differ

① Ενδεχομ. θα μπορούσατε να ~~παι~~ δείξετε
εμπιστοσύνη από αρέτεια ευθύς λανθάνει ότι
υπήρχε ειδοποίηση εκ του κατασκευαστή
στον αυτοφευγόντα π.χ. υπό των προϋποδ.
οτι. ξεκινάει προκρίνει δηλ. ο φόνος
την απόδειξη της οδηγίας κρίσει
των βελτιώσεων.

② Το πρακτικό δείχνει ότι το βεγματικό πέδιλο στην αποδύση είναι που ροή καταδεικνύει ότι δεν υπάρχει καταγεγραμμένο λάθος άρα ροή οδηγεί σε απώλεια του φάνι (άλλα απομνημόνια εφ' αφοσίωση).

③ * 26 κατά την περίοδο από 1/1/2020 έως 31/12/2020, ο έσοδος του 26481.

ΑΝ) Δεν βρούμε απαγορεύει συνδ. μεταξύ συνειδητών και άσυνειδητου είναι στοιχειοθετημένο στις ψυχολογίες εξ αρχής.

2) Δε θα μπορούσαμε επίσης να διχώσουμε
9 ΘΟΤΑ ΞΕΝΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ γιατί έχουμε
 αποκλείσει το δωδ που αλλι προήσπετε.

④ → Υπάρχει βέβαια και το στοιχείο του τυχαίου, το οποίο εμείς αποδέχουμε γιατί θα αποκρίνομαστε και επιπλέον εφ' αφορμή.

4/5/2020

-33-

- Ποινική ευθύνη για το θάνατο του υπαλλήλου.

302 ΠΚ → ανθρωπ. εξ. απειρίας

→ Συνδέεται αιτιώδως (conditio sine qua non) ο θάνατος του υπαλλήλου με τη συμπερ. του Φάνη.

Υποκαρπνικά μπορούσε και έπρεπε να το προβλέψει.

(Αν) δεχόμυε ευθύνη στη συμπερ. του Φάνη αυτό το ίδιο συνδέεται αιτιώδως με το θάνατο του υπαλλήλου (αποτελέσμα).

(Αν) δε δεχόμυε ευθύνη του Φάνη τότε δεν υπάρχει και ευθύνη του για ανθρωπ. εξ. απειρίας.

→ Εδώ απ' τη συμπερ. (την ίδια πράξη) του Φάνη προκύπτουν δύο αδικη. πράξεις εναντίον δύο διακτ. ανδρών αγνώστ.

302 → Ζωή

264 → κοινός κίνδυνος

άρα μιλάμε για ΣΥΡΡΟΗ!

② ΓΙΟΥΓΟΣ

→ 378 ΠΚ → φθορά γέννη. ιδιοκτησίας

→ 334 ΠΚ → Διατάραξη οικιακής ειρήνης

→ παραιν. άρθρο 66 παρ. 1 α) παρ. 1 β) εσωτερ. χώρο ατόμου.

Νόμος άρμης του αδίκου → 25 ΠΚ Κατάσταση Ανάγκης

Προϋποθέσεις → άμεσος/αναπόφευκτος κίνδυνος

→ εναντίον τρίτου προσώπου

→ όχι συσυνάδικοι κωπώτες, ο κίνδυνος απ' την πράξη.

Εδώ ο Γιώργος δέ το καταφέρνει τελικά να βάλει εναντίον Αξιοποίησης. Αξιοποίηση όμως από για το άρθρο 25 αφού εμάς έχουν οι προϋποθέσεις του δώ αναντίστοιχα να να επιτευχθεί το συγκεκριμένο αποτέλεσμα που επικυρώθηκε και ο Γιώργος καταγγίλλει από την άρνη του αδικίας.

Εδώ δεν πηδάν θέρμα συρροές των δύο πράξεων γιατί δεν υπάρχει αδικία χωρίς τις πράξεις, και δεν είναι αυτή καταλογιστική. Τελικά πηδάν να χυθεί τελικά ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ πράξη και όχι (φάνο) καταλογισμός.

Το 25ηκ δώ είναι εν δυνάμει επιταγή (από) επιπροσέχει προϋποθέτει το "άλλος αναπο-τρέπτο" με εφόσον αποτιθέμενα να είναι βέβαια.

③ ΜΙΧΑΛΗΣ (ως αίτητής)

→ 374ηκ → έχουνται σκοπό παράνομες ιδιοποιήσεις τέτοι (κλόνη) εδών εναντίον πράξεων.

→ 334ηκ → Παραβίαση οικ. εφώνων!

ΓΙΩΡΓΟΣ → δε έχουν με το ΜΙΧΑΛΗ

→ Ποινική ενδύν με βόλτα κάποια παράδειγμα του 15ηκ.

→ Δώ τέτοι κάποια κλόνη (α) πράξη. Ούτε β' αυτών.

Ιδιαίτερα νομική υποχρέωση που πλύνει πυρσώ ρυτά → από γόρο

→ από ευδαμ
→ από προϋ. επίκινδ. ενέργεια

4/5/2020

Εδώ θα μπορούσαμε να δούμε, στη χρηματική
πρόσκληση: Επικίνδυνα ενέργεια του Γιώργου αφού
έσπασε την πόρτα και την άνοιξε ανοίχτη
Χρηματική → Να 'ναι και αδίκη η πράξη σου.
άδικο ενέργεια. Όπου έφτασαν η πράξη
αυτή του Γιώργου δεν ήταν
αδίκη κατά το 25πκ, τότε δε
μπορούσε να θεωρηθεί ως
ιδιαντ. νορμική υποκρ. του να
αποτρέψει την ποινή του Μιχα-
ήλ.

2. άδικο → Αρκεί να 'ναι και αυτή
(Μητρώο) επικίνδυνη. Η αυτή των δεδομένων
υπάρχει το στοιχείο της πρόκλη-
σης επικίνδυνων ενεργειών και άρα
η ιδιαντ. νορμική υποκρ. αποτρο-
πής του Μιχαήλ.

(Α) δεν δεχόμαστε το αυθαίρετο επικίνδυνο
από δόλο σου άδικο πράξη τότε θα
υπάρχει αξιολογική αντίκριση.

(β) μπορούμε να πούμε για τον Γιώργο ότι σε
του κινδύνου της ζωής δεν είχε άλλη
επιλογή απ' το να αμείβετο και να πυρ σκεπαστεί
με το Μιχαήλ, διότι πυρ αναφέρεται ότι
δεν ήθελε να αναμειχθεί (και να κητέσει).

(*) Ο Γιώργος θα είχε και ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΥΛΛΗΨΗΣ
κατά τον ΑΝΥΝΑΣ ΥΠΕΡ ΤΡΙΤΟΥ σύμφωνα με
τον ΚΠΔ που αμείβει τον άδικο χαρακτήρα των
αντίστοιχων πράξεων.

ⓐ Δε χρειάζεται να χαρακτηρίσουμε κάποια από τις απώλειες ως ΧΥΑΤΟΥΣΑ?.

→ Εφόσον δεν ξέρουμε για το ΙΣΠΚ ⓐ μπορούμε να θεωρήσουμε ποινική πράξη του Γιώργου. Το ότι είχε δικαίωμα να συλλάβει το Μιχάλη ⓑ να απουσία υπέρ τριτου ⓓ μπορεί να εφεύρει ποινική του πράξη αν δε το αδικία ή ακριβώς αντιστάσει διατάξεις των δικαιωμάτων του. Αλλιώς θα ήταν ⓐ επιβεβλημένο για τη μόνωση ⓑ το παιδί του ⓓ αν ο ίδιος ήταν αστυνομικός.

ⓐ υποθέτουμε ότι υφίσταται ιδιόκτητο νομική υποχρ. του ΙΣΠΚ, ποια η εvidencia του Γιώργου;

2. Δια παραδείγματος χάριν:

1η άποψη → Μπορεί να τελεστεί και δια παραδείγματος, άρα ο παραπάνω θα 'ναι αυτουργός εφόσον

2η άποψη → Όχι, η εφόσον εννοιολογικά δόξα της δόξης του ⓓ μπορεί να τελεστεί

(Μονοδικαιώματα) δια παραδείγματος, άρα δε μπορεί να υπάρχει αυτουργός δια παραδείγματος

Εκεί εδώ ο Γιώργος βεβαίως παρανομή ιδιοποίησης; Επειδή δεν έχει προηγουμένως επικυλώσει εφόσον ⓓ αδικία

είναι τέτοιος βεβαίως ⓐ αρκεί ακολουθούμενος τη διαρεία της αδικίας

επικυλώνει αδικία αρκεί, κατά το Μονοδικαιώματα ⓐ επιτρέπεται αυτουργία

δια παραδείγματος και ⓐ μπορεί να παύσει αν ο βεβαίως παρανομή

ιδιοποιήθηκε επειδή ο Γιώργος αδικία εφόσον για τα πράγματα είναι εάν να θεωρεί

και εάν τον εαυτό του εφόσον

4/5/2020

-37-

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο Γιωργος είναι συνεργός δια παραπτώσεως στην εδότη του Μιχάλη, γιατί και συνεργός (δεν) απαιτείται ο ελεγχος παράνομης ιδιοκτησίας, αφού μπορεί να βουδάνω ότι να ελέγξει κάτι χωρίς να έχω χρόνο να το δικαιολογήσω εγώ.

Τις 25/1/2020 ΣΥΝΤΟΝΗΣ για το Μιχάλη και χρηστή με τη διατάραξη οικιακής ειρήνης, (και) εν συνέχεια για το Γιωργος της συνεργείας (και) στην εδότη και στην διατάραξη οικιακής ειρήνης αφού ανέχε-
ται την παρουσία τους στο χώρο.

Για τη συνεργία (δεν) απαιτείται συναπόδ.
(ii) προεχέδιαστος

π.χ. αν δω ότι να τρέξει εκείνη τη στιγμή για σφάγιση πράγμα δε σημαίνει ότι το να προεχέδιασε, μπορεί όμως να τον βουδάνω π.χ. παρέχοντας του βοήθεια συνεργία (και) τον ενδιαφέρουν να συνεχίσει.

Το πρόβλημα είναι ότι η 2η άποψη του Αποφ. 18/2019 (δεν) είναι ο ελεγχος παράνομης ιδιοπ. (και) επειδή θα μπορούσε να γίνει αποδεκτός ως αποδοχή από χέρους του Γιωργος του ελεγχ. παράνομης ιδιοπ. του Μιχάλη. Ισχύει πριν ακόμα ο ελεγχος 6' αυτό το συμπέρασμα. ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ ΕΞ ΟΡΙΣΜΟΥ η τέλεξη εδότης δια παραπτώσεως.

11/5/2020

ΠΡΑΚΤΙΚΟ (7) (6ου έτους)

-39-

- ΜΙΧΑΗΛΗΣ → κλοπή (αυτός ο ίδιος)
- ΓΙΩΡΓΟΣ → παραδείνει να εμποδ. το Μιχάλη απ' την κλοπή.

ΔΙΑ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΩΣ ΕΚΚΛΗΜΑΤΑ

- απ' το νόμο (π.χ. 307)
- από ιδιαίτ. νομική υποχρ. (15 ΠΚ)
 - από νόμο
 - από συμβαση
 - από προηγούμεν. έργα (όπως εδώ του Γιώργου)
- 1η άποψη → να 'ναι αδικη
με τη ρητή αναφορά 2η άποψη → να 'ναι (και)
για "επικίνδυν. έργα" επικινδύνει.
(δ) χρειαζ. μόνο να ναι αδικη

- Η (κλοπή) τελέσσεται δια παραλείψεως;
(μικροπ.) → 1η άποψη: (να) και η που έχει ιδιαίτ.
νομ. υποχρέωση.
→ 2η άποψη: (όχι)

- Εγώ ότι αυτός που κάνει το επικίνδ. έργα και έχει την ιδιαίτ. νομ. υποχρ. κατά 15 ΠΚ να στα τέρει την κλοπή δια παραλείψεως κατά την πρώτη άποψη. (Πα) ξέρουμε αν είναι αυτουργός (ή) συμπρόκοπος.

- (Αν) πάρε στο (312) → για αυτουργία απαιτείται σκοπός ΠΑΡΑΝΤΑΙΟΝ. γιατί είναι έγκλημα υπέρχρεως υποχρ. υποστάσεως.
Εδώ υπάρχει δικαίος στα δελφία. Όταν αμαρτωλοί νοι το δώσω σε υπ όλλον (ή) επόδω π'

(αρχή) ΦΟΥΙΤΧΑΤΙ

έχει βάσει τη διάθεση να το κάνει, έχω σκοπό
παράνομο ιδιοποίηση;

στο γερμ. πη. λύνεται το θέμα γιατί λέει
ο κωδ. "οποιοσδήποτε ιδιοποιείται για τον εαυτό
του (1) τη τρίτο".

Εξιστάμενα
υπάρχουν
ή όχι
αποφύγετε

→ 1η άποψη: Το (372) σύμφωνα με ιδιοποι-
ούμαι απορριπτική για τον εαυτό
του (1) και ο τρίτος έχει σκοπό
ιδιοπ.

→ 2η άποψη: Υπάρχει ο σκοπός στη τη-
στική που υπερνικάει στο
πρόγραμμα με τέτοιο τρόπο που να είναι
δικό μου.

→ Εάν καταλήξουμε ότι δεν υπάρχει σκοπός
παράν. ιδιοπ. τότε ο βιόρτος δεν είναι
αυτοεργός αλλά συνεργός.

→ Εάν υπάρχει τέτοιος σκοπός, πώς θα διακρι-
θω ο παραδείκτης είναι αυτοεργός (1)
συνεργός; Δύσκολη η διακρίση γιατί ο
παραδείκτης δεν κάνει κάποια ενέργεια
ώστε να την χαρακτηρίσουμε ανατομία.
Συνήθως αν δεν υπάρχουν προδρόμα στοιχεία
τον παραδείχοντα τον βλέπουμε ε' ένα
συνημμένο ρόλο που βυθίζει τον υποκτ.
αυτοεργό. Το γεγονός ότι υπάρχει μια ένταση
που τον παρατρέπει να ερεθίσει αλλά
εκάνει δε το κάνει, κοίτα το Νετάνιαν
δε μπορεί να συνιστά βοήθεια.

Το (47) πη. περί συνεργίας έχει οριστεί.

11/5/2020

-41-

47ηκ → Έχει καταργήσει (καινοφανικοί νόμοι)
την παλιά διακριτική μεταξύ ~~αρχαίων~~ και
ανδρῶν συνέργεια. Θεωρούμε ότι διατηρ-
α ανδρῶν συνέργεια και η ἀρετή χρησιμοποι-
 στην επιμέλειαν της πόλεως με τὴν προέδρην
"δέκονται τὸ ἀντικείμενο τῆς προέδρου σου
διόδου τοῦ αὐτοῦ.".

Φοιτική Συνθήκη

- Να υπάρχει έγκριση νομ. υποχρ. 15 πκ.
- Να έχει αποσβεστεί η αυτοψία.

Το ταύρο περιπατάει πορής εὐδέρχου
ἐπειδὴ δὲ ἔχει τὸν υἱὸν καρακτῆρα. ὁ
κίνδυνος ἐδῶ εἶναι ὁ παροξύνει ἔτε
θεωρεῖ αὐτοῦ ἔτε εὐδέρχου, πορ εὐδέρχου
για τὴν παροξύνει του.

2) Η ψυχική συνέργεια ταύτ ης προϋποθέτει, 7 άπαρτες δυν έχεια να είναι με τον τρόπο της συνδρομής αλλά με τον ~~αδου~~ αδου του ερηνόδιου που πρέπει να υπερεξαρτάται.

→ Η άποψη (Μίντλεντλιν: - Ορατοτητα) :-

π.χ. αν εγώ δίνω οδηγίες σε κάποιον άνθρωπο, είναι πιθανόν (α) να είναι παιδί, άνδρας με υποδομική και που δεν παρέχει κακή συνδρομή. Άλλο το ερηνόδιο είναι κακό και παρά το αυτό επικοινωνιακό μέσο, (β) έχουν ψυχική συνέργεια. Να είναι καθοριστική η βοήθεια για τον πράξη και όχι ποια η αδου τους με βοήθεια.

Γιάννης θα είχε ένα θεράφονικό συνείδηση
 (α) είχε απ' που ρημάζει κι αυτός στο
 ροχαλι σου π'τι στάση του επικρατεί
 το δράστη. Τότε θα έχει 47 ε.α. π.κ.

Ομοί τ'ελικά η συμπεριφορά του Γιάννη
 δεν αυτοκρίνεται στην ελάχιστη παρανοία
 του που δεν περιλαμβάνει καν επικράτηση
 το τι συνέβη. Έχει δεν αφορά αυτό
 που είναι απλά αυτό που παρακάλε
 να αποτρέψει δηλ. την πράξη του
 Μιχάλη. Η παράνοιά του δηλ. έχει
 υλικό αντίκρουσμα που αυτοκρίνεται
 κατά την τέλεση ~~και~~ στην εσχάτη απ
 πράξη.

→ (Α) ο Γιάννης ήταν απλά παρυσιαστικός δε θα
 είχε εδικαι. νομ. υποχρ. γιατί θα έκανε η
 ηρωί. ηλικία. ενέργεια (οποιοδήποτε ποσοστό
 είχε διακινδυνεύσει της ιδιοκτησίας του
 άλλου) εξτός αν ήταν Αστυνομικός (α)
 (β) Security.

Αρα για το Γιάννη (3) περιπτώσεις:

- Συνέβη του 47 ε.α. π.κ (οίρεση) ←
- Απλή συνέβη 47 α.π.κ
- Αυτοκρίν.

ΣΥΤΡΟΕΣ 94-98 ΠΚ-43-

Ενας δράστης που τέτα περιβόητα αξιόπ. πράξεις (μ' αυτό στα εγχαρίδια βρίσκουμε κατά τη συρροή που έχουμε για πράξη και περιβόη. πρόσωπα).

→ ΟΜΟΕΙΔΗΣ ~ περιβόη. κτηνός του ίδιου είδους (π.χ. 3 κτηνός)

→ ΕΤΕΡΟΕΙΔΗΣ ~ περιβόη. διάτρ. πράξης (π.χ. κτηνός - σαρ. βλάβη - πλοιοτορμία)

Η συρροή έχει σημασία για την ποινική μετακρίση του δράστη μ' αυτό και εντάσσεται στο κακώδη του ΠΚ που παράγεται την επιρροή της ποινής.

→ Μ Ε Π Ο Σ Ε Σ Π Η Λ Ε Ξ Η

94δ1 → Ι Ρ Α Σ Μ Α Τ Ι Κ Η Σ Υ Τ Ρ Ο Η : κάποιος

τέτα περιβόητα εγχείρημα με περιβόητα πράξεις.

π.χ. και ταύτα από σαρ. βλάβη εναντίον άλλου και από αμείβο και εναντίον

94δ2 → Κ Α Τ' Ι Δ Ε Α Ν Σ Υ Τ Ρ Ο Η : κάποιος τέτα

περιβόητο εγχείρημα με μία πράξη.

π.χ. η τραυματική κάποιον και τον σκοτώνει.

(*) Ο νομοδ. κάνει αναλ. τη διάκριση γιατί στην επιρροή της ποινής δεν αφοίμασ. απλώς τις ποινές αλλά έχει οδοτήρα συνυπολογισμούς στο άρθρο 94ΠΚ ώστε να βρε μία συνολική ποινή.

Η κατ' ιδέαν αντιρροώση ενδεχόμενα απ'

εξουσιάζει
των επιρροών
στον π.χ. οχι
οριστικό
αποφασιστικά

στη πραγματική Ratio ότι αυτές που
τέλουν (για) πράξη εδωκώσε μόνο για
τορά των επιρροών του δράστη ενώ
στην πραγματική συρροή ο δράστης
πάρει επανειλημμένες επιρροές από
εξωτερικά αίτια.

(*) ΣΥΓΓΡΟΗ ΝΟΜΩΝ : (α) οι τέτοιες
διαφορές (για) θα συρραθούν οι
νομικές διατάξεις για την πράξη;

→ ΑΛΛΟΗΣ ΣΥΓΓΡΟΗ : πρόκειται για
όλες τις επιρροές επιρροών συρροών.

ΣΥΓΓΡΟΗ ΕΠΙΡΡΟΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

→ ΦΑΙΝΟΜΕΝΙΚΗ ΣΥΓΓΡΟΗ : οι νομικές
διατάξεις δε θα εφαρμόζονται όλη
αλλά (για) οι αυτές από οι υπόλοιπες
θα 'ναι επιρροές.

π.χ. αμοιβή με ανδραγαθία + αμοιβή

(i) λυσία (ii) κλοπή ~ κλοπή
επιρροέεται στη λυσία άρα (iii) μπορεί
να πρυμνιά δύο αμοιβές.

Συχνά συρραφές των αμειβών με την πραγμα-
τική → το οποίο όφει συρραφές (πράξη)
(και όχι ιδέα / ιδέα) και είναι διαφορά
στην αμειβή.

Στην αμοιβή συρροή οι όλοι νομικές
διατάξεις πέραν της επιρροής θα είναι
αλλά και να μην υπάρχουν.

18/3/2020

ΣΥΣΤΡΟΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ

-45

- Περισσότερα εγκλ. απ' το ίδιο πρόσωπο
 - Ομοειδής → ίδια εγκλήματα
 - Ετεροειδής → διαφορετικά εγκλήματα

Το κριτήριο του ενόρου αφαί

- Προσωποπαγή → κάθε προσβολή που έχει αντιστοιχή συμπεριφορά π.χ. αν τραυματίσω κάποιον αυτές συμπεριφέρονται ανάλογα π.χ. αν οι κορμίες του ενόρου αφαί της συμπεριφοράς.

Συνδ. έργα με το πρόσωπο είναι π.χ. Ζωή, Υγεία, Σωρ. Ακεραιότητα, Τιμή, που είναι τόσο στενά συνδεδ. με το πρόσωπο που η απώλεια του κάθε κορμίας είναι ξεχωριστή.

- Μη προσωποπαγή → δεν υπάρχει αυτή η σύνδεση με το πρόσωπο και έτσι το ανώτερο κριτήριο δε μπορεί να καθορίσει το είδος της συμπεριφοράς.

π.χ. ιδιοκωμία, παρυσία.

Η άποψη Εφόσον αυτά συμπεριλαμβάνονται, έχουμε μία πράξη (π.χ. ένας πορτογάλος μπάνει σε δέσφ. και κλέβει πολλά πορτογαλικά). Αν έχει συμπεριφορά που αντανακλάται σε i
(3) διαφορ. ανθρώπων (4) στον ίδιο - π.χ. κλέφτης που κλέβει από σπίτι διάφορα αντικείμενα.

ΕΝΟΤΗΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

→ Ποδότροπα / υποκατασκευές ρικτά
π.χ. ανάτη (386) → βινέλα δεξιά ως
ποδότροπο έγκυρα - με όποιον απ'
τους δοθέντες τρόπους ή αν τελικά
ένα έγκυρα έχω.

⊙ τα κυρωτικές ρικτά ⊙ υπάρχουν
εδώ.

⊙ ίδιου τύπου εδώ γύριρα κυρτοί
από πρόταση για ένα έγκυρα, αλλά
πάντα όταν τελούνται στο ίδιο
πλάσιο υπερπρόσβασης.

⊙ όταν η προεπαθεί να εξαπατήσει
και για να αφορ. ένα ρικτό να παρα-
ανάτη) αλλά δε τα καταφέρνει, ενώ
την άπορ. παρά το πωτά σε είδη επιτυχία
παρατηρ. ανάτη).

Ο κανόνας λέει ότι υπάρχει ενότητα εκ
του νόμου εμμέσον δεν έχω ανέλθω κυρ-
νωση του εννόμου αβανού ⊙ δώ υπάρχει
ρικτό χρόν. ανιστάση ⊙ δώ απαντή
ή παρά σε διαδορ. πρόσωπο.

→ Κατ' επανάληψη / αδροιστικό έγκυρα
(κατ' επάγγελμα / κατα
συνήθεια)

• Ηταν αυτομμένο παλιά στο άρθρο 13
αλλά στο νέο ΠΚ έχω καταργηθεί
το "κατά συνήθεια" με λόγους θάφει.

⊙ απώλεια του αξιοπιστίου.

• Κατ' επάγγελμα → Ορισμός πραγμ. κυρτοί.
→ Ρυθίζ. απ' το νομοδ. ώστε να διαφέρει
να ⊙ να απώλεια το αξιοπιστίου.

18/5/2020

-47-

π. 348 ΠΚ το κατ' εξαίρεση τυποποιείται να
ισχυρίζεται προϋπόθ. της ΑΥ του εγκλήματος
που περιλαμβάνει το αξιόποινο.

385 ΠΚ (Εκβίαση): δίδει τελευτικό → κατ'
εξαίρεση τέλεση - αύξηση του αξιόποινου

ⓐ) έχει αναμεταφραστεί τέλεση → αξιολογείται
απ' το νομοθέτη.

→ το ⓐ γίνεται για βιογραφικούς λόγους
και έχει πρόσδομα να οδηγεί στην
κατ' εξαίρεση τέλεση.

ⓑ) κ.π. περίπτωσης δραματικής ομορφιάς
επηρεάζει λοιπόν ο νομοδ. ρυθμ. ειδίκευ-
συνδυάζει για το - κατ' εξαίρεση με τις
οποίες → περιλαμβάνεται το αξιόποινο.
επηρεάζονται

• Κατ' εξαίρεση έκτακτη 98 ΠΚ ⓑ) →

98 ΠΚ 2) Πρόκειται και πάλι για ομορφιά, πρ.π.

επηρεάζει όπου έχουμε πάλι πρόσδομα ⓑ) πρόσδομα

ⓐ) τοίον είναι ομορφιά διαμορφωσιμότητα / αειδιότητα

π.χ. 98 ΠΚ 1) → πρ.π. επηρεάζει αυτή περίπτωση και
ομορφιά και επηρεάζει επηρεάζει

δεν είναι κατ' αρχήν σε επιτακτικότερη μετα-
χείριση του κατηγορουμένου.

π.χ. όταν επ. τέλεση περίπτωσης του
372, διευκολύνει εφ'ημερεύει, η συνεδι-
κασή είναι ομορφ. με το 98 ΠΚ για
κρίσιμες κατ' εξαίρεση έκτακτη.

Μπορεί εδώ λοιπόν να τον τιμωρ. με π.π.
με το ποινικό που όμοια θα 'να επιτακτικότερη
πρ.π. απ' τη κυρία τιμωρήσει
του αυτού πρ.π.

διαταρών πίστη των αυτοτελών και ως σφραγισμένων αλυσίδων

Επίσης αυτό μπορεί να γίνει μόνο στο 3 πρ προσωποπαγή ευνοια αφαίρεση επί προσωποπαγών θα απορροφούνται οι μισοί κωδικοί περί σφραγισ.

- Αδραιοτικό έγκλημα → υποβλήθηκε ^{ή είναι} ^{juris} 9852

→ Έχει την αντίστροφο λογική, αντί την δι' εκδίκης ή αξία του αντίθετου της πράξης και το περίπου. Διέδοσε διαβόητος υποδίν αδραιοτικά.

πχ αν υπήρξε κλοπές μεταξύ 30 και 50 χιλ. ευρώ, λόγω ποσού θα πάιντο στο 372πκ αλλά όχι ότι διακέρ. κλοπή λόγω ποσού γιατί ήταν κάτω από 120.000€.

Αν διακρίνεται με διασ. σφραγισ θα συνεκδικάζονται.

Εξ όμω με το 9852 για την κατ' εξακολούθηση τέλεση θα υπαχθούν στο 374 ως διακέρ. όρα κακούργη κλοπές.

→ ⊗ Πρ ο δράστης στο κατ' εξακολούθηση να απέβηκε με τις πράξεις του στο αποτέλ. αυτό και όρα να υπάρχει δόλος εξακολούθησης. Αν υπάρχει περιορισμός χρόνου σε αυτό εάν υπήρχε ο εξειδικ. απ για την τέλεση όλων των πράξεων σε βάθος χρόνου.

Υπάρχει βέβαια μια θεωρητική διακρίση για το αν ο εξειδικ. απ έπρεπε να υπάρχει απ' την πρ κρίση πράξη ⊗ πρ ή απ' τη δ.

18/5/2020

-49-

Στων §1 και §2 το κατ' εξακολούθ. έχει
περικτές πρακτικές συνέπειες ως προς το

ζήτημα της παραγραφής η.χ.

Ετσι οι περικότερες πράξεις διατηρούν την
αυτοτέλειά τους.

Επίσης στην έκτακτη ~ η κάθε μία
διώκεται χωριστά.

25/5/2020

ΚΙΟΥΠΗΣ

Π.χ. αν επ τεθεί για ανάρτηση των 10.000 και
άλλη για των 200.000 είναι ξεκάθαρο
η καταγραφή μπορεί να είναι > 200
υπερβαίνει τις 120.000€.

Αν όμως τεθεί διαδοχικές αιτήσεις 30.000
η 400€ ώστε να ατάνουν αθροιστικά
τις 120.000€ τότε τιμωρείται κατά
το 98% σύμφωνα με το ~~α~~ αθροιστικό
έγκλημα.

Αν προέκυπτε δε μια αίτηση κατά του
Διορισμού ύψους των 120.000€ είναι
συνεί για επιπλέον επιβαρυντική
περίσταση.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΗ ΣΥΣΤΡΟΦΗ

(Φαίνεται να τιμωρούνται όλες οι πράξεις
αλλά τελικά τιμωρείται μόνο μία).

① ΕΙΛΙΚΟΤΗΤΑ : Όταν
εξελίξεται επανώριμα όλα τα συστατικά του
εδ. υποστάθμια του άρθρου 4 είναι επιπλέον.

→ Σχέση υπαλληλική και όλα τα
προβλεπόμενα έννομα αγαθά
θα πρέπει να έχουν έναν
κοινό πυρήνα.

-50- έννοιες που προκύπτουν απ' τη δοξασία και διαφέρουν από τις χριστιανικές απ' τη νομοθεσία και όχι απ' το νόμο.

→ Διάκριση Φυσικής - Νομικής εδικοσύτητας
→ ΦΥΣΙΚΗ ΕΔΙΚΟΣΥΤΗΤΑ

Απ' τη φύση των πραγμάτων αυτή
εμφανίζεται μια εδικοσύτητα (378)
π.χ. Ερπυγός και υδωρά γεννημένοι.

§1 Εκ δόλου / εκ αρεθείας Η πράξη του ερπυγού είναι κατά φυσική αναγκαστική πάντα <u>αδίκη</u> .	§2 Εκ τύχης εκ δόλου πρ καταστραφεί γεννη περιουσία και όχι ιδιοπ. όπως σε άλλα πάρους. εφ' όσον
--	--

* Σ' αυτά τα δύο δοίκαν θα πικρυφεί η
νόμος για τον Ερπυγό που περιπαθ
και τη υδωρά αλλά έχω και τα
εδικότερα στοιχεία του Ερπυγού κατά
(φαινομένη σύρρη) ως προς εδικοσύτητα.

④ π.χ. ανθρωποκτονία και αρ. βλάβες
Η φύση είναι μια προβαρίδα του
ενόρου αφεδού με τους όρους η
βλάβη της δεν είναι αναγκαίο
στοιχείο και σε βλάβη με
φύση.

ΝΟΤΤΕ ΝΥΖΜΟΝΑΡ

→ ΝΟΜΙΚΗ ΕΔΙΚΟΣΥΤΗΤΑ

→ α) Εγκληματικές παρατηρήσεις

π.χ. κλοπή 372 §1 ~ (ε.β) Διακρίνεται

Αν η έχω τελέσει το βασικό έγκλημα
ποτέ δε πρέπει να τιμωρείται και
με μία ε δύο παρατηρήσεις ταυτόχρο.

312
314

25/5/2020

-51-

→ β) Σχέδια εγκλήματα
π.χ. Παιδοκλοπή → θα εφαρμ. αυτή και
όχι το 299 γιατί απαστέ ιδιότητα (με
κυτέρα) και συρραφ. χρόνο και συνδι-
ες (κατά τη διάρκεια @ απέναν
πρά τον τοκέτο)

Εδώ πρόκειται για φυσική @
Νομική αδικοτήτα καυτοχρονα.

→ Σε ορισμ. συνθήκη εγκλμ. μπορεί και
τα δύο κέρη που τα αποτελούν να
να αχιδνοίνα αλλη ποτέ δε θα
πρυφούν και για το βασικό έγκλημα

→ γ) Εκ του αποτελ. διακρινόμενα
το ίδιο με τα συνθήκη γιατί περιλαβ.
ένα έγκλημα @ το βαρύτερο αποτελ.
από ένα άλλο.

π.χ. Θανατηφόρος Δυστέα → Δυστέα

γ) @ αποτελ. θανάτου από ανδρική
εξ απειθεία

→ Για λόγους πληρότητας μπορούμε να
αναφέρουμε ότι εφαρμόζουμε για διάταξ-
α αδικοτήτων με φυσικής.

π.χ. και έκταφ. πράγματα 120.000€ →
διακρινόμενα 374δ1 @ και δε χραισ.
να πουμε γιατί δεν πρυφείτα για το
βασικό έγκλημα αλλά η ποινή αναλογά
δε θα πρυφείτα αρνητικά.

-52-

1) ΕΔΙΚΕΙ ΔΙΑΤΑΞΗ

1" απευθείαν τη φυσική → καλύτερη διατύπωση σε σχέση με το αιτιολογικό που παρατηρείται αλλού.

π.χ. επ. κλέβει από σπίτι αντικείμενα των 120.000€ και στη συνέχεια κλέβει βγαίνουν και είναι άθλιο. Οι εφευγ. παρατάξεις στο πλαίσιο της εδικότητας εφαρμόζονται έναντι της φυσικής.

→ (Αν) επ. είχε πάει να κλέψει στο μουσείο (374 §1 β) αλλά δε τα κατάφερε, θα τιμωρ. για την απόπειρα της διακρ. κλοπής.

(Αν) όμως βγαίνουν πάλι να κλέψουν το πορτοφόλι του αθλητή (κλόνη 372) θα τιμωρωθεί και για τις δύο πράξεις γιατί έχουν διακρ. απαξία και δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις της συρροής παρόλο που πρόκειται για (β) προσωποπαγή έννομα αγαθά.

2) ΕΠΙΚΟΝΤΙΚΟΤΗΤΑ

→ όχι σχέση υπαλληλίας αλλά δομική επικοινωνία και εδώ έγκειται το πρόβλημα της διακρίσεως αυτών.

(ΡΗΤΗ)

≠

(ΣΙΩΠΗΤΗ)

π.χ. 259 παράβαση

ΟΤΑΝ ΤΟ ΛΕΕΙ

καθύκοντος → Ψίττα

Ο ΝΟΜΟΣ!

(πράγματα απόλυτης)

επικοινωνίας που

τοποθ. άθλη διάταξη

και πρωτεύοντα κανόνα

και έτσι το 259 υποχρεώνει (βαρύτερη (i) έναντι οποιασδήποτε άθλη διάταξης) ελαφύτερη

25/5/2020

-53-

π.χ. 170δ2 και πάλι ρήτρα επικουρική.
Αλλά σχετικά αργά ο πρωτεύων
 συνάναε πρέπει να 'ναι αυστηρότερα
 και θα απευθυνό το 170 υπέρ αυτής.

→ Στη Συνθήκη : Αυτοχέρως έχω στο
 χαρακτηρισμό

Πάντα στο πρώτο
 μέτρο και εν
 τω πρώτο

- απόπειρα → (β) έχω ρητ. είναι
 επικουρική προς το περατωμένο
 έγκλημα.
- στάδια τέλεσης → π.χ. προπαρασκευα-
 στικό, όπως η ~~ΚΙΕΜΟΛΙΑ~~ βλάβη
 όταν η περυσία απ' το στάδιο
 της απλής για να αγγίξει στη βαριά.
- Διακινδύνωση : ~~απλ.~~ μπορεί να τελεσ-
 ται αυξημένο και έγκλημα αποτελ.

- ③ ΑΠΟΤΤΟΦΗΣΗ : Ακώδυνη πρ. ρία
 απ' τις δορ. πράξεις η οποία θα 'ναι
 απλώς ρία τυπική συννομοθετική πράξη
 π.χ. κλοπή να διάρρηξη. διακεκριμ.
 παρατήρησ. του 372, όπου τυπική
 συννοθ. πράξη θα ναι η υδρόρ. ξένου
 ιδιοκτ (i) η διαπόρευση οικ. ερμίνες
 η οποία θα ναι απίρρηκτη μαζί
 ο νομοθ. ρε τη διακερ. παρατήρησ.
 έχει υπερπεριλάβει στην απόφαση
 και αυτές τις πράξεις που όρμε
 προστατ. διακερ. έννομα αφαδ.
- ④ π.χ. παρόνομη δια και παρόνομη
επακράτηση όπου η δεύτερη ^{μπορεί}
 να περιλαμβάνει και την πρώτη αλλά
 όχι και λογική αναγκαιότητα ή αλλι-
 ως δε βρίσκουν σε σχέση αδιεξόδου.

④ π.χ. προσβολή ~~φυσικής~~ αξιοπρέπειας
και διαβάζει το ίδιο

Α) είναι εναντίον της προς αυτό η
συνείδηση και η Νομολογία.

→ Μη τιμωρητική/δυστιμωρητική αγωγή
πράξη → εικόνα του βασικού
έγκλημα αλλά εναντίον υπακούει
προς ε' αυτό υπάρχει σχέδιο
απορρόφησης.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΗ ΣΥΤΤΟΗ (κ')

ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΑΠΟΘΛΕΝΤΟΣ ΝΟΜΟΥ

→ Στην εδικότητα αποκλείεται να
αναβιώσει ο φωικότερος νόμος (α),
έχει παραβρ. ο εδικός.

π.χ. στην παυδοκτονία αν έχει παραβρ.
δε μπορεί να τιμωρ. για την ανθρωποκ.
Όμως αυτό δίνει ισχύ για τους συγγε-
νοί που πηγαίνουν έχοντας πρ. το
ταύτο νόμο.

→ Στην επικουρικότητα (α) ^{δεν} αποκλείεται
π. τη μία θα εξαρραχτεί η άλλη
αλλά αυτός είναι ο ρόλος της
επικουρικότητας.

π.χ. Ο Α χτυπάει τη μητέρα, η
Γε πρώτο χρόνο (με ιδιαίτ. νομ. υποκρ.
του 15) θέλει να τον αμείψει και να
υψώσει αλλά μετά υπαναχωρεί (από την)
και τον σώζει, άρα όχι ανθρωποκ.
αλλά έχει τελέσει το προστάδιο της
της έκδοσης.

κατά τον Ανδρουλάκη δε θα αναβιώσει
η Έκθεση ως έκδηλα διακινδύν. και
σημειωτική διάταξη αλλά ο σκοπός είναι
να επιβραβεύσει η υπαναχώρηση.

→ Στην απορρύθμιση: υπάρχει αναβίωση

6' όσον τις προτιμήσεις
~~μη συμπεριληφθέντων~~
π.χ. σε θέματα για την έκδοση (i)

χρήσιμους η διάταξη στην πλαστογραφία,
(ii) δεν υπάρχει το βασικό έγκλημα
θα γίνει αυτοτελές το συνδυαστικό
της υπεξαίρεσης (i) της χρήσης πλαστών

94 ΠΚ

ΠΟΙΝΙΚΗ ΜΕΤΑΞΕΥΣΗ

φαινομενική συρροή
→ διαφέρει για εναγκαστικό
έγκλημα οπότε είναι
εγκώσιο.

→ Αδυσήρ συρροή (περίσσεια έγκλημ.)
→ πραγματική > περίσσεια
→ κατ' ιδέαν πράξεις
→ μία πράξη.

Προβλέπεται εδώ για συνδυαστική ποινή
που περιλαμβάνει το βαρύτερο έγκλημα
και τις επιβαρύνει. περιπτώσεις.

(94 δ) → σε αδυσήρ κατ' ιδέαν

π.χ. ρίχνω μια χειροβελίδα στο
πλάτος και έχω αποδέκτη ότι θα σκοτω-
σω και τα τέλικά πράξω πεθαίνουν
πλάτνω τη βαρύτερη (συνδυαστικότητα)
και την επιβάλλω ελεύθερα, αλλά όπως
πέρα από το ανώτερο όριο της ποινής
(60 έτη).

(Μήτρε συνήθεια για στερεωτικές και
εξωθετικές ποινές).

Αρα θα πάρω τη βαρύτητα του 299δ1
και θα την επαιξάω εκτός. Κατά 99δ2
μέχρι το ανώτατο όριο των 160βίων.

94δ1 → σε αληθινή πραγματικότητα

↳ Απ' τη βαρύτητα, επαιξάμεν αν
τις συντρέχουσες (πληρουμένως)
εάνοιων ορίων ως προς).

Αυτοπρόσβαση απ' την αληθινή κατάσταση
της (δ1), γιατί μπορεί η ανάλυση των
πράξεων να 'ναι ίδια η ποιοτική έρμε
διαφορά είναι ότι η μία πράξη
η ψευδής βούληση εξουθενώνει ο' έσο
πονο κυρία και στις περιπτώσεις πράξε
η ψευδής βούληση εξουθενώνεται για
και για και από κυρία αληθινή. 7
επισυνδύονται.

97 πχ → ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΠΟΙΝΕΣ

↳ η συγκέντρωση ποινών συμβαίνει
πολλές φορές αλλά δεν έχει πάντα
να είναι με τις επιμέρους πράξεις.

Άρθρο 29

Στο άρθρο 29 περιγράφεται το εκ του αποτελέσματος έγκλημα. Ορίστηκε ειδικότερα αρχικά ότι το αποτέλεσμα που προκαλείται από την πράξη θα πρέπει να είναι **αυτοτελώς τυποποιημένο στο νόμο ως έγκλημα αμέλειας**. Έτσι μπορεί να θεωρείται έγκλημα εκ του αποτελέσματος λ.χ. η θανατηφόρα έκθεση ή η θανατηφόρα ληστεία, όχι όμως και το έγκλημα της διάδοσης ασθένειας ζώων (άρθρο 283 Π.Κ.) που έχει ως αποτέλεσμα την θανάτωση ή διαρκή βλάβη των ζώων άλλου. Η οριοθέτηση στηρίχθηκε στη σκέψη ότι μια πράξη – όπως εν προκειμένω η φθορά ξένης ιδιοκτησίας – η οποία δεν θεωρείται ότι δικαιολογεί την επιβολή ποινής όταν οφείλεται σε αμέλεια, δε δικαιολογεί ούτε την επαύξηση της ποινής στις περιπτώσεις που αποτελεί συνέπεια μιας ορισμένης μυϊκής ενέργειας. Μια δεύτερη αλλαγή αναφέρεται στην **υποκειμενική κάλυψη του αποτελέσματος από τον δράστη**. Σύμφωνα με το γράμμα της ισχύουσας διάταξης του άρθρου 29 Π.Κ., το αποτέλεσμα της πράξης πρέπει να καλύπτεται από αμέλεια του υπαιτίου. Με τον περιορισμό αυτό αποκλείεται η επιβολή της αυξημένης ποινής του εκ του αποτελέσματος εγκλήματος στις περιπτώσεις που ο δράστης του βασικού εγκλήματος δεν έχει υπαιτιότητα για την πρόκληση του περαιτέρω αποτελέσματος. Από την άλλη όμως πλευρά, με τον περιορισμό αυτό δημιουργούνται σοβαρά προβλήματα παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας στις περιπτώσεις που ο δράστης καλύπτει με δόλο το αποτέλεσμα της πράξης του και η αληθινή συρροή των δύο εγκλημάτων δόλου αποδίδει ποινική κύρωση μικρότερη από εκείνη του εκ του αποτελέσματος εγκλήματος. Για την αντιμετώπιση του προβλήματος υιοθετήθηκε η λύση της διεύρυνσης του περιεχομένου του εκ του αποτελέσματος εγκλήματος. Ορίζεται ειδικότερα ότι η αυξημένη ποινή του εγκλήματος αυτού επιβάλλεται όταν το αποτέλεσμα μπορεί να αποδοθεί **τουλάχιστον σε αμέλειά του υπαιτίου – καλύπτοντας έτσι και τις περιπτώσεις που το αποτέλεσμα καλύπτεται από δόλο – διευκρινίζοντας όμως παράλληλα ότι τούτο είναι δυνατό μόνο όταν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα κατ' άλλη διάταξη**. Τέλος, η **τρίτη** επέμβαση που επιχειρήθηκε στο άρθρο 29 ΠΚ αναφέρεται στη δυνατότητα επιβολής της **αυξημένης ποινής του εκ του αποτελέσματος εγκλήματος στους συμμετόχους**. Η ισχύουσα διάταξη αναφέρεται μόνο στον φυσικό αυτουργό της πράξης και όχι στους συμμετόχους. Με δεδομένο άλλωστε ότι οι συμμετοχοί πρέπει να καλύπτουν με δόλο την πράξη του φυσικού αυτουργού, ενώ το εκ του αποτελέσματος έγκλημα προϋποθέτει αμέλεια ως προς το αποτέλεσμα, υποστηρίζεται σθεναρά στη θεωρία η άποψη ότι συμμετοχή δεν είναι νοητή στο εκ του αποτελέσματος έγκλημα. Βεβαίως η θέση αυτή οδηγεί σε παραβίαση της αρχής

της αναλογικότητας σε ό, τι αφορά την ποινική ευθύνη των συμμετόχων, στις περιπτώσεις που καλύπτουν με αμέλεια την πρόκληση του βαρύτερου αποτελέσματος. Για την αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού, στη διάταξη του άρθρου 29 ορίζεται ρητά ότι η αυξημένη ποινή του εκ του αποτελέσματος εγκλήματος επιβάλλεται όχι μόνο στον φυσικό αυτουργό, αλλά και στους συμμετόχους όταν και αυτοί καλύπτουν με αμέλεια το περαιτέρω αποτέλεσμα. Το ίδιο ισχύει ασφαλώς και όταν καλύπτουν με δόλο το αποτέλεσμα αυτό, εφόσον οι κανόνες της συρροής δεν αποδίδουν μεγαλύτερη ποινή.

1/6/2020

-57-

Άρθρο 29

① θανατική εκτέλεση ② δυστυχία → μπορεί να ναι εκ του αποτελ. γιατί το βαρύτερο αποτέλεσμα εφ' αμελείας ③ το καθε βέτο κ' δώθαι θα τιμωρούνταν και πάλι με εφ' αμελείας έγκλημα (έδωσε το θάνατο το θεωρητικό που είχε προκύψει).

②

→ το βαρύτερο αποτέλεσμα τιμωρείται ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ εφ' αμελείας (άρα

ωδύονται και περιπτώσεις εκ δόλου ενέλεγχόμε του βαρύτερου → για τις περιπτώσεις το αποτέλεσμα αδικία εκ δόλου δεν τιμωρείται βαρύτερα απ' το εκ του αποτελ. διακρίνει → ΠΗΤΑ ΣΧΕΤΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑΣ (ΣΥΡΡΟΗ).

336 ③

→ θανατηφόρος βλάβη

→ Διακριτ. παράδειγμα υπό τον 1ο το του 29 πκ ("έχει με συνέπεια α το θάνατο του παθόντος").

→ 160βια καθάρτη → επανέλας της ποινής.

④ για το θάνατο ο δράστης είχε αμέλεια, θα είχε 336 § 1 ④ 302 - 1ου θα υπήρχε ποσό ελαφρότερη ποινή εφ' αμελείας ⑤ κακουχίες. Τώρα όμως ~~π~~ έχουνται δόλο για το βλαβ. και δόλο για το θάνατο, υπάρχει η περίπτωση του 336 § 3. Το 29 πκ εδω θα εφαρμόσει, ... τη ποινή με ρύθμιση οχετικής επικουρική και θα υποκαταστή το εκ του αποτελ. ελαφρόν τιμωρείται βαρύτερα το αδικία με ατόμ διατάγμα (299 δ 1) (υποσού καινομέν με το 29).

-58- (94) ^{δύο} ^{εξ} ^{αυτών}

ΣΥΜΠΡΟΗ ΒΙΑΣΜΟΥ (*) ΑΝΘΡΩΠ (ΕΚ ΔΟΛΟΥ / ΑΝΕΛΕΙΑ)

Στα εκ δόλου πάντα θα εφαρρ. η άλλη
διατάξη σου όχι η θανατηφόρος δική σου
π.χ. γιατί η ανθρωπ. εκ προθέσεως δίνει
πάντα τη βαρύτερη ποινή ισόβια κάθειρξη

Έχουμε (π.χ.) θανατηφόρο δική σου που
καταρχήν πάντα τιμωρ. και το 29.

Υπάρχει ρήτρα σχετικής επικουρ. αλλά το (α) θα εφαρρ. (β) όχι εφαρρ.
αντί το ελάχιστο ποινής.

Όταν το βαρύτερο είναι εκ απρομέτρου
πάντα θα έχουμε ένα πλημμελημα (β)
ένα καταρχήν όχι το (α) δυνατό (29)
Βαρύτερο εκ δόλου (π.χ. όπως αν ο θάνατος

σημαίνει σε άλλη τιμωρ. δική σου. πράττο
βιασμο βροχών να είναι πλημμετικό που
ρησθή να παρατηρείται ότι αδίκ. → τιμωρ.
αποστέλλει οι δύο πράξεις.

ρήτρα σχετικής επικουρικότητας (α)
υπάρχει βαρύτερη τιμωρ. αντί την
αίτη διατάξη. → Συμψηφισ.

(29) +

π.χ. 380 δ2 και όταν έχω απρόμενα σου
όταν έχω δόλο προς το βαρύτερο.

ισόβια κάθειρξη σε αμετάκλητο από (29)
π.χ. την δική σου της (β), ο
οποίος συνδυασμός είναι αυστηρός
αντί την (22) και 244 δ1 (380 δ1)
είναι αυστηρότερη συνολική ποινή.

ΠΟΙΝΙΚΟΥ

11/6/2020

-59-

Αρθρ 29 ³ αυστηρότερα ποινά και για τους
συρρετόχους για τουλάχιστον αρέχεια
ως προς το βαρύτερο.

Το δεύτερο πρόβλημα ήταν το αν νοείται
εδώ συρρετοχή αφού αυτή αναστεί-
λαιο και όχι αρέχεια. Στο παλιό αυτε-
πως θα τημυρουνταν με τη εκ δόλου σε
συρροή με το εφ αρέχεια. Πλέον και ο
συρρετοχος θα τημυρ. @ υπάρχει δόλος
για το βασικό @ αρέχεια ως προς
το βαρύτερο. Το ίδιο και αν αυδικος
αυτοσυρρο. @ συρρετοχος έχουν δόλο ως
προς το βασικό @ αρέχεια ως προς το
βαρύτερο που είναι απόλυτα συμβατό
με το 45 περί συρρετοχής ως έχει. Το
29 ήρθε να λύσει κατ' αυδεχίου απ' τον
κανόνα και το ζήτημα της συρρετοχής
εφ αρέχεια.

ΑΠΟΠΕΙΛΑ

Ο επαγγελματίας διαπρήκτης Σταύρος απομα-
γίψε να κλέψει ένα πολυτελές αυτοκίνητο. Αφού
ελέγχε εξωτερικά το αυτοκίνητο. Αφού παρατηρή-
προσετικά τα τεχνικά χαρακτηριστ. ελέγχε πατάς
του, μεταβόινε στο δικό του αυτοκ. όπου
αρχίσε να επιδέξο και να συναρμολογή
κατάλληλο εργαζόμα για τη διάρρηξη, ώστε
να ναι έτοιμος για λίγες ώρες "όπου πέρα
το εσοτάδι". Τη στιγμή του παρακοιτών ο
παρατηρητικός συνταξιούχος Ιορδάνης που του
εμνάψε απ' το παράθυρ' Ε Π* κινεί εκεί::
Ο Σταύρος απομαγίψε να εξαφανιστεί, εγκα-
ταξέροντας το σχέδιό του να κλέψει το
αυτοκίνητο. Έχε τελέσει αυτονόητα κίνημα.

έγκυρο γραφείο
(αποστολή) → υπάλληλος
υποεργασίες
υποτάξεις

Στοιχεία ανθρώπου

→ Απόφαση τέλεσης : υποεργασίες
στοιχείο

Κριτήριο → Αρχή εκτέλεσης : εξωτερ. ενέργεια
που σταθροποιείται στον αυτόν, συνδυασμός

→ Μη αποδοτικότητα : δεν αποδίδεται
βέβαια και το αντίθετο ή.κ. για να
οφείλει απαντ. το φύλο της
απορρόφησης.

→ Αν το σέμειο ανδρ. αλφ. έχει
αρκεί σε κάποια εξωτερικότητα.

ΘΕΣΕΙΣ

Αντικειμενικές

Υποκειμενικές

Η2ΠΚ1 → αρχίζει να υπερέχει την περιγραφή
στο νόμο ήρωα.

Δεν έχουμε ανθρώπου γιατί η εξωτερική
παράτηρηση π.χ. δε συνιστά διατήρηση
της ερμηνείας κατάστασης του ανθρώπου
αλλά και δε διακρίνει την εντοπισμένη
(συνείδηση της εντοπισμένης) ότι τελείται
η αόριστη πράξη.

Δεν προκύπτει λοιπόν αρχή τέλεσης για
ανθρώπου ~~πράξη~~ κίνησης.

Απολογισμός → όταν έχει πραγματοποιήσει
ένα πρόγραμμα ΑΥ, όλα συνταγμένα η ανδρ.
ρα π.χ. την πράξη που έχει τελειώσει και
δεν π.χ. το όλο του υπαίτιου.

1/6/2020

-61-

Α αντιρρηση τι θα κάνουμε με την ανδρα
① Συρ. βλάβη που η ΑΥ τους είναι εξαιρετικά
πολύς και ② περιγράφει ακριβώς ο τρόπος
τέλεσής στο νόμο.

Αντιμ. Ε.Δ. 42 § 1 εδ τέταρτη
π.χ. ■ το ότι βλάβη στο δόντο απ' το
βασίλειό του; (Νέο) είναι ευτελής βλάβη αλλά
τέλεια προς αντίθετα.

① ② τον πυροβολισμό στα πόδια και να
να να αντίθετα Συρ. βλάβη και ότι
ανθρωποκτονία.

③ Επειδή το λέει ο κώδικας ④ Συμβαίνει
ότι θα αποδοκιμάσουμε τα στοιχεία της
Αντιδοκιμής αλλά οποία υποστηρίζουμε.

→ Στην Αρμυρα μπορεί να τη δεχθούμε και
στο προπαρασκευαστικό στάδιο.

ΕΜΠΕΣΗ ΑΥΤΟΥΤΥΓΙΑ

Ο επικερμ. Α που θέλει να συρραφεί σε
διαμφων. προμυδών, φυτά απ' το γίνο του φ
να συντάξει ένα πιστοποιητικό από το οποίο
να φαίνεται ότι διαδέχεται συρραφικά ενήλικα
σε πράξεις του εξωτερικού. Του εξήγησε ότι θέλει
να το παρουσιάσει στην υπέρμυρ φύλα του
Μια να την πείσει ότι είναι επιτυχημένοι.
Επαγγελματικά ο φ δέχεται να "εξηγησώ" τον
Α. Αποδοκιμάζει ο Α το επιγυνάγιο στο
γάμο της προσφοράς στο διαμφωνικό, τον
οποίο στη συνέχεια παραδίδει στον ανυπαρκτό

